

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/1103**z dnia 6 czerwca 2023 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Poprzednie dochodzenia i obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 ⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii. W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 ⁽³⁾, nałożyła również ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („pierwotne dochodzenie”).
- (2) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾, zmieniła rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004.
- (3) W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych Rada, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1185/2010 ⁽⁵⁾, przedłużyła okres obowiązywania środków wyrównawczych.
- (4) W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych Komisja Europejska („Komisja”), rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/421 ⁽⁶⁾, przedłużyła okres obowiązywania środków wyrównawczych.
- (5) Środki wyrównawcze przyjęły formę stawki celnej *ad valorem* wynoszącej 6,3 % i 7,0 % nałożonej na przywóz towarów od konkretnie wskazanych eksporterów oraz stawki celnej wynoszącej 7,2 % nałożonej na przywóz towarów od wszystkich innych przedsiębiorstw w Indiach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1354/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/421 z dnia 9 marca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 64 z 10.3.2017, s. 10).

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków (7) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Z wnioskiem o dokonanie przeglądu wystąpili w dniu 9 grudnia 2021 r. producenci unijni reprezentujący około 90 % ogólnej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych („wnioskodawcy”). W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii. Niektóre z zarzucanych praktyk subsydiowania były już objęte środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia; inne stanowią dodatkowe lub nowe subsydia, które nie były badane w ramach pierwotnego dochodzenia. Biorąc pod uwagę art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczającego charakteru dowodów, zawierające wykonaną przez Komisję analizę wszystkich dowodów dotyczących państwa, którego dotyczy postępowanie, którymi to dowodami dysponuje Komisja i na podstawie których wszczynano dochodzenie. Memorandum umieszczono w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron.
- (8) Zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego przed wszczęciem postępowania Komisja powiadomiła rząd Indii, że otrzymała odpowiednio udokumentowany wniosek o dokonanie przeglądu. Komisja zaprosiła rząd Indii do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji w związku z informacjami zawartymi we wniosku o dokonanie przeglądu i osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd Indii przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje w dniu 3 marca 2022 r. W trakcie konsultacji nie zdołano wypracować rozwiązania satysfakcjonującego obie strony.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (9) Po konsultacji z komitetem ustanowionym na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja wszczęła w dniu 9 marca 2022 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (8) („zawiadomienie o wszczęciu”), przegląd wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („Indie” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Odrębne dochodzenie dotyczące środków antidumpingowych nałożonych na przywóz produktu objętego przeglądem

- (10) W zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 9 marca 2022 r. (9) Komisja ogłosiła również wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (10) w odniesieniu do ostatecznych środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu do Unii niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (11) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od 1 stycznia 2018 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

(7) Dz.U. C 222 z 11.6.2021, s. 24.

(8) Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antysubsydyjnych stosowanych względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 113 z 9.3.2022, s. 13).

(9) Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 113 z 9.3.2022, s. 3).

(10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

1.6. Zainteresowane strony

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Indii, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (13) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.7. Kontrola wyrywkowa

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.7.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (15) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego na terenie Unii. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą odpowiadała 61 % całkowitej szacunkowej produkcji unijnej i 64 % szacunkowej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Komisja nie otrzymała żadnych uwag. Próbę uznano zatem za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.7.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (16) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (17) Żaden z importerów nie zgłosił się ani nie przedstawił wymaganych informacji.

1.8. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zdalne kontrole krzyżowe

- (18) Na etapie wszczęcia przeglądu kwestionariusze udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron i na stronie internetowej DG ds. Handlu ⁽¹⁾.
- (19) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą producentów unijnych, rządu Republiki Indii („rząd Indii”) i jednego indyjskiego producenta eksportującego. Żaden z użytkowników nie dostarczył kwestionariusza ani nie zgłosił się w trakcie dochodzenia.
- (20) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się w siedzibie rządu Indii i na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *producenci unijni:*
- GrafTech Iberica S.L., Nawarra, Hiszpania,
 - Showa Denko Carbon Spain S.A., A Coruna, Hiszpania,
 - Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Niemcy,
- b) *producent eksportujący w Indiach:*
- HEG Limited, Bhopal („HEG”).

⁽¹⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2586>

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (21) Produktem objętym przeglądem są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości objętościowej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, a także złączki stosowane do takich elektrod, przywożone razem lub osobno („produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 8545 11 00 i ex 8545 90 90 (kody TARIC 8545 11 00 10 i 8545 90 90 10) („produkt objęty przeglądem” lub „GES”).

2.2. Produkt podobny

- (22) W toku pierwotnego dochodzenia oraz poprzednich przeglądów wygaśnięcia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (23) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

- (24) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i, jak stwierdzono w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadziłyby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.

3.1. Subsydia i programy subsydiowania wchodzące w zakres dochodzenia

- (25) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, a także informacji przedstawionych przez rząd Indii i współpracującego producenta eksportującego dochodzeniem objęto następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:

programy objęte pierwotnym dochodzeniem i potwierdzone w toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia:

- a) program „Advance Authorisation Scheme” („AAS”);
- b) program „Merchandise Export from India” („MEIS”);
- c) program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- d) program zwrotu ceł („DDS”);
- e) programy regionalne: program dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej i pomocy finansowej;

dodatkowe programy:

- f) program „Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme” („RODTEP”);
- g) program „Pre-shipment and Post-shipment Export Financing”, program „Interest Equalization” („IES”);
- h) program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”);
- i) programy regionalne: program rabatów i obniżonych stawek dotyczących energii elektrycznej;
- j) program „Gold Card”, program „Status Holder”;
- k) program „Market Access Initiative” („MAI”).

3.2. Programy objęte pierwotnym dochodzeniem i potwierdzone w toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia

3.2.1. Programy zwolnień z ceł i umorzeń należności celnych

- (26) Programy AAS, EPCGS i MEIS oparte są na ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). W ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy”, które ministerstwo handlu z reguły wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje.
- (27) Dokument „Foreign Trade Policy” właściwy dla ODP to „Foreign Trade Policy 2015–20” [Polityka handlu zagranicznego] („FTP 2015–20”). FTP 2015–20 wszedł w życie w kwietniu 2015 r. i pierwotnie miał wygasnąć 31 marca 2020 r. Ze względu na pandemię COVID-19 FTP 2015–20 był jednak kilkakrotnie przedłużany, przy czym ostatni raz przedłużono go do 31 marca 2023 r. Rząd Indii przedstawił ponadto procedury regulujące FTP 2015–20 w „Handbook of Procedures, 2015–20” [Podręcznik procedur, 2015–20] („HOP 2015–20”).

3.2.2. Program „Advance Authorisation Scheme” („AAS”)

- (28) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo HEG korzystało w ODP z programu AAS.

3.2.2.1. Podstawa prawna

- (29) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.03–4.24 FTP 2015–20 oraz w rozdziałach 4.04–4.52 HOP 2015–20 i w zaktualizowanym HOP 2015–20.

3.2.2.2. Kwalifikowalność

- (30) Program AAS obejmuje sześć podprogramów, tj. podprogram dotyczący wywozu fizycznego, podprogram dotyczący zapotrzebowań rocznych, podprogram dotyczący dostaw pośrednich, podprogram dotyczący kategorii uznanych za wywóz, podprogram „Advance Release Order” oraz podprogram dotyczący krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej). Podprogramy te różnią się m.in. zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi kwalifikują się do podprogramów AAS dotyczących wywozu fizycznego oraz zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym dostaw pośrednich. Główni wykonawcy dokonujący dostaw na potrzeby kategorii „uznanych za wywóz” wymienionych w pkt 7.02 FTP 2015–20, tacy jak dostawcy jednostek zorientowanych na wywóz („Export Oriented Unit”, „EOU”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym kategorii uznanych za wywóz. Ponadto dostawcom pośrednim producentów eksportujących przysługują świadczenia z tytułu kategorii „uznanych za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.2.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (31) Program AAS może być stosowany w odniesieniu do:
- wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz;
 - zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie wyników jego dotychczasowego wywozu – przywozić bezcłowo wszelkie materiały wykorzystywane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
 - dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach programu AAS przeznaczonego na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;

- d) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezpłatny przywóz materiałów, które są wymagane przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), lit. g), i) oraz j) FTP 15–20. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznaje się za wywóz, pod warunkiem że towary zostały wyprodukowane w Indiach, np. dostawa towarów do jednostki zorientowanej na wywóz („EOU”) lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
- e) programu „Advance Release Order” („ARO”): posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich, korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia lokalnego dostawcę do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 15–20 (mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i cła są zwracane dostawcy zamiast zwracania ich eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji pozyskanych ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- f) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 FTP 15–20 (a mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (32) Ustalono, że przedsiębiorstwo HEG otrzymało w ODP koncesje na mocy pierwszego podprogramu, a mianowicie programu AAS na wywóz fizyczny. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów. Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezpłatny przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz.
- (33) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywozonych bezpłatnie/pozyskiwanych w kraju” w określonym formacie (rozdział 4.51 i dodatek 4H lub 4I do HOP I 15–2020 ⁽¹²⁾), tj. rejestru rzeczywistej konsumpcji. Rejestr ten musi być weryfikowany przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednie dokumenty zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z dodatkiem 4H są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (34) W odniesieniu do podprogramu, z którego skorzystało przedsiębiorstwo objęte postępowaniem w ODP, tj. wywozu fizycznego, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (ang. Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty przeglądem.
- (35) Przywożone materiały nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia produktu przeznaczonego na eksport. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (18 miesięcy z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).
- (36) Normy SION mające zastosowanie do produktu objętego przeglądem zostały ustanowione przez rząd Indii w 1998 r. i do ODP nie były zmieniane ani dostosowywane. W związku z tym SION są niewystarczające, aby skutecznie monitorować rzeczywistą konsumpcję. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na rzeczywiste wykorzystanych materiałach do produkcji. W przypadku głównego surowca – koksu naftowego igłowego (zwanego również „kalcynowanym koksem naftowym” lub „CPC”) Komisja stwierdziła istotną rozbieżność między normami SION a rzeczywistym zużyciem surowca przez przedsiębiorstwo. Zgodnie z normami SION dozwolony współczynnik koksu naftowego igłowego na tonę wywożoną wynosi 1,3, podczas gdy rzeczywisty współczynnik potrzebny w produkcji jest znacznie niższy.

⁽¹²⁾ „Handbook of Procedures” [„Podręcznik procedur”] (1 kwietnia 2015 r. – 31 marca 2020 r.), aktualizacja do 4.08.2015: https://www.mofpi.gov.in/sites/default/files/updated_hbp_2015-2020.pdf.

- (37) W dochodzeniu ustalono zatem, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli nie były wystarczające, aby zapobiec powstaniu korzyści.
- (38) Współpracujący producent eksportujący prowadził pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Sprawdzenie, które materiały (włącznie z ich pochodzeniem) i w jakiej ilości zużyto do produkcji wywożonego produktu, nie było jednak możliwe. Zastosowany system uniemożliwił zwłaszcza zidentyfikowanie jakiegokolwiek nadmiernego umorzenia i precyzyjne ustalenie jego wysokości, ponieważ surowiec jest przechowywany w silosach, w których znajduje się koks naftowy igłowy przywożony bezcłowo wraz koksem naftowym igłowym przywożonym za uiszczeniem cła, bez jakiegokolwiek lokalnego rozdzielania. Po zmagazynowaniu przywiezionego koksu naftowego igłowego nie można już prześledzić konkretnych należności celnych.
- (39) Przedsiębiorstwo HEG potwierdziło, że jego rejestr zużycia nie pozwala na ustalenie rzeczywistego zużycia surowców przywożonych bezcłowo i powiązania tego zużycia z produkowanymi i wywożonymi produktami końcowymi. W związku z tym podprogramu zastosowanego w rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych.

3.2.2.4. Wnioski dotyczące programu AAS

- (40) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie stanowi wkład finansowy rządu Indii, jako że zrzeka się on wpływów z cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne, i przyznaje korzyść eksporterowi objętemu dochodzeniem, gdyż poprawia to jego płynność finansową.
- (41) Dodatkowo program wywozu fizycznego w ramach programu AAS jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu i w związku z tym uznaje się go za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (42) Podprogramu zastosowanego w rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on przepisom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i przepisy dotyczące zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji wykorzystano do produkcji wywożonego produktu (pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł przywozowych – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego przeglądem nie były wystarczająco precyzyjne oraz że nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistej konsumpcji, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala władzom publicznym Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością ilości środków produkcji zużytych w produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie należy przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia). Wyrazem tego jest również fakt, że normy SION od czasu ich ustanowienia w 1998 r. nigdy nie zostały poddane przeglądowi.
- (43) Wymieniony podprogram stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.
- (44) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że istnieje mechanizm weryfikacji, który został należycie przedstawiony w procesie weryfikacji.
- (45) Komisja odrzuciła powyższy argument. Jak wyjaśniono w motywie 36, norma SION określająca kwotę wolną od podatku od przywożonych surowców nie była nigdy zmieniana od momentu jej wprowadzenia, a Komisja stwierdziła istotną rozbieżność między wartością wskazaną w normie SION a rzeczywistym zużyciem. Komisja stwierdziła, że monitorowanie stosowania normy SION nie może zapewnić nieprzyznawania świadczeń w nadmiernej wysokości, jeżeli stanowiącą ich podstawę norma SION określająca kwotę wolną od podatku od przywożonych surowców nie jest wystarczająco precyzyjna, a fakt ten nie jest monitorowany. Komisja stwierdziła ponadto, że w przypadku przedsiębiorstwa HEG nie było możliwe prześledzenie drogi od przywożonych surowców do wyrobów gotowych.
- (46) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że z sekcji I pkt 2 załącznika II do Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”) wynika, że systemy ulg w podatkach pośrednich podlegają środkom wyrównawczym tylko w przypadku, gdy przewidują umorzenie kwoty przekraczającej należności celne przywozowe od materiałów zużytych do wytworzenia wywożonego produktu.

- (47) Rząd Indii twierdził ponadto, że AAS nie jest programem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych, ponieważ nie przewiduje nadmiernego umorzenia należności celnych przywózowych wykraczających poza kwotę należności celnych naliczonych od przywożonych materiałów do produkcji. Wynikało to z sekcji II załącznika II do porozumienia SCM, w której zawarto wytyczne dotyczące ustalania, czy materiały są zużywane do produkcji wywożonego produktu. Ponadto w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO w sprawie „European Union – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan” [„Unia Europejska – Środki wyrównawcze nakładane na niektóre politereftalany etylenu pochodzące z Pakistanu”] (WT/DS/486) stwierdzono, że „zasada nadmiernego umorzenia” stanowi normę prawną, na podstawie której ustala się, czy umorzenie należności celnych przywózowych uzyskane w ramach systemu zwrotu ceł przywózowych stanowi wkład finansowy.
- (48) Jak wyjaśniono w motywie 36, Komisja stwierdziła istotną rozbieżność między wartością wskazaną w normie SION a rzeczywistym zużyciem. Jak wyjaśniono w motywie 38, współpracujący producent eksportujący prowadził pewnego rodzaju rejestr produkcji i zużycia. Sprawdzenie, które materiały (włącznie z ich pochodzeniem) i w jakiej ilości zużyto do produkcji wywożonego produktu, nie było jednak możliwe. Zastosowany system uniemożliwiał zwłaszcza zidentyfikowanie jakiegokolwiek nadmiernego umorzenia i precyzyjne ustalenie jego wysokości. Jednocześnie stwierdzono, że żadne rejestry prowadzone przez przedsiębiorstwa nie umożliwiłyby obliczenia nadmiernego umorzenia, przez co nie byłoby możliwe wydanie przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac jakiegokolwiek zaświadczenia w przyszłości. Rząd Indii nie wyjaśnił, w którym aspekcie ten brak możliwości weryfikacji nie spełnia normy określonej w przytoczonych sekcjach porozumienia SCM.
- (49) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.2.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (50) Wobec braku dozwolonych systemów zwrotu ceł przywózowych i braku możliwości weryfikacji rzeczywistego odsetka zużycia odnośnych materiałów do produkcji oraz ze względu na brak wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności całkowitą kwotę utraconych należności celnych (cła podstawowego i podatku w ramach cła) uznaje się za nadmierne umorzenie będące subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Odliczono opłaty związane ze złożeniem wniosku uiszczane przez przedsiębiorstwo.
- (51) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te kwoty subsydiów z łączną wartością obrotów z wywozu przedsiębiorstwa w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydem jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (52) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wynosiła 1,66 %.
- (53) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że jeżeli Komisja podejmie decyzję o objęciu programu AAS środkami wyrównawczymi, to wyrównaniu podlegać może jedynie kwota przekraczająca wysokość cła, która została umorzona. Rząd Indii twierdził, że wynika to ze sprawozdania zespołu orzekającego WTO w sprawie „India – Export Related Measures [„Indie – Środki związane z wywozem”] (WT/DS541/R), w którym stwierdzono, że wszelkie zwolnienia z podatków pośrednich nieprzekraczające wysokości ceł nakładanych na przywożone materiały zużywane w produkcji wywożonego produktu nie są uznawane za środki wyrównawcze. Rząd Indii twierdzi ponadto, że w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO (WT/DS/486) przedstawiono normy prawne potwierdzające to ustalenie.
- (54) Jak wyjaśniono w motywie 50, wobec braku dozwolonych systemów zwrotu ceł przywózowych i braku możliwości weryfikacji rzeczywistego odsetka zużycia odnośnych materiałów do produkcji oraz ze względu na brak wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności za nadmierne umorzenie uznaje się całkowitą kwotę utraconych należności celnych (cła podstawowego i podatku w ramach cła). W sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO w sprawie „India – Export Related Measures [„Indie – Środki związane z wywozem”] (WT/DS541/R) nie zawarto definicji, która przeczyłaby temu stwierdzeniu.
- (55) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.3. Program „Merchandise Export from India Scheme” („MEIS”)

- (56) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo HEG korzystało w ODP z programu MEIS.

3.2.3.1. Podstawa prawna

- (57) Szczegółowy opis programu MEIS zawarto w rozdziale 3 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 oraz w rozdziale 3 zaktualizowanego HOP 2015–20 ⁽¹³⁾.

3.2.3.2. Kwalifikowalność

- (58) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.2.3.3. Zastosowanie w praktyce

- (59) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą uzyskać korzyści w ramach programu MEIS, wywożąc określone produkty do określonych państw należących do następujących kategorii: grupa A („rynki tradycyjne”, w tym wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej), grupa B („rynki wschodzące i docelowe”) i grupa C („inne rynki”). Państwa zaklasyfikowane do poszczególnych grup oraz wykaz produktów ze wskazaniem stawki zwrotu wymieniono w dodatku 3B do zaktualizowanego HOP 2015–20.
- (60) Korzyść przyjmuje formę kredytu celnego w wysokości odpowiadającej odsetkowi wartości FOB wywozu. W ramach programu MEIS stawka dla wywozu GES do państw należących do grupy A w ODP wynosiła 2 %.
- (61) Zgodnie z pkt 3.06 FTP 2015–20 niektóre rodzaje wywozu są wyłączone z programu, na przykład wywóz towarów przywiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, eksport usług oraz obroty z wywozu podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (62) Kredyty celne w ramach programu MEIS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 18 miesięcy od daty przyznania, natomiast świadectwa dotyczące kredytu celnego wydane w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie są ważne przez okres 24 miesięcy od daty wydania zgodnie z pkt 3.13 zaktualizowanego HOP 2015–20.
- (63) Można je wykorzystać do celów: (i) opłacenia cła z tytułu przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych; (ii) opłacenia akcyzy od zamówienia krajowego na środki produkcji lub towary, w tym dobra kapitałowe, oraz płatności; (iii) opłacenia podatku od usług w odniesieniu do zamówień na usługi.
- (64) Wniosek o przyznanie korzyści w ramach programu MEIS należy wypełnić w internecie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Zagranicznego. Do wniosku składanego przez internet należy dołączyć odpowiednią dokumentację (dokumenty przewozowe, zaświadczenie banku o uzyskaniu wpływów i list załadunkowy). Właściwy organ regionalny rządu Indii przyznaje kredyt celny po weryfikacji tych dokumentów. Jeśli eksporter dostarczy odpowiednią dokumentację, organ regionalny nie może już decydować według własnego uznania o przyznaniu kredytów celnych.
- (65) Program MEIS został zakończony z dniem 1 stycznia 2021 r. Ustalono jednak, że w ODP przyznano przedsiębiorstwu HEG korzyści w ramach programu MEIS, ponieważ program ten umożliwiał składanie wniosków o przyznanie korzyści z mocą wsteczną za poprzednie okresy do końca 2021 r.

3.2.3.4. Wnioski dotyczące programu MEIS

- (66) W ramach programu MEIS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu MEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako kompensowanie należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu MEIS przyznaje korzyść eksporterowi, który nie jest zobowiązany do płacenia tych należności celnych przywozowych.
- (67) Poza tym korzyści w ramach programu MEIS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹³⁾ https://www.mofpi.gov.in/sites/default/files/updated_hbp_2015-2020.pdf

- (68) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do faktycznego wykorzystania w procesie produkcji towarów przywożonych na zasadach bezcłowych, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FPS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów. Aby otrzymać świadczenia, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako takie materiały, kwalifikują się do otrzymania świadczeń w ramach programu MEIS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach programu MEIS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra takie nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł, jak wskazano w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia wywożonych produktów. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (69) Należy zwrócić uwagę, że program MEIS wygaś z dniem 1 stycznia 2021 r. ⁽¹⁴⁾. Do końca 2021 r. przedsiębiorstwa mogły jednak nadal ubiegać się w ramach programu MEIS o świadectwa w odniesieniu do transakcji wywozowych przeprowadzonych w 2020 r. Przedsiębiorstwa mogą ponadto nadal, do dnia 15 września 2023 r., korzystać ze świadectwa uzyskanego w 2021 r. w ramach programu MEIS w celu równoważenia należności celnych przywozowych. Świadczenia w ramach tego programu otrzymano zatem w ODP i będą one kontynuowane nawet po zakończeniu dochodzenia.
- (70) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że program MEIS nie stanowi podstawy środków wyrównawczych, ponieważ ma on na celu jedynie zwrot podatków pośrednich zapłaconych od materiałów zużytych do produkcji wywożonych towarów. Ponadto wartość świadectw dotyczących kredytu celnego (przyznawanych jako świadczenia w ramach programu MEIS) nie przekracza wysokości podatków pośrednich ponoszonych przez eksportera. Program MEIS jest zatem zgodny z przepisami lit. g) i h) załącznika I w związku z przypisem 1 porozumienia SCM WTO.
- (71) Wbrew temu, co twierdzi rząd Indii, program MEIS przewiduje nadmierne umorzenie należności celnych. Jak wskazano w motywie 68, eksporter nie jest zobowiązany do faktycznego wykorzystania w procesie produkcji towarów przywożonych na zasadach bezcłowych, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane w procesie produkcji wywożonego produktu. Sam zamiar zwrotu podatków pośrednich zapłaconych od zużytych materiałów do produkcji nie zastępuje potrzeby monitorowania, czy zostały one rzeczywiście zużyte.
- (72) Rząd Indii argumentował ponadto, że program MEIS został zakończony przez rząd Indii ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., a przedłużenie cła spowodowałoby zastosowanie środków wyrównawczych wobec programu, w ramach którego żadnemu eksporterowi nie zostałaby przyznana pomoc. Rząd Indii zwrócił uwagę na fakt, że w poprzednich dochodzeniach Komisja powstrzymywała się od stosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do programów, które zostały zakończone przez rząd Indii.
- (73) W motywie 69 Komisja wykazała, że pomimo zakończenia programu przedsiębiorstwo HEG otrzymywało świadczenia w ODP, czyli po zakończeniu programu. Komisja wykazała również, że przedsiębiorstwo to nadal otrzymuje te świadczenia, nawet po zakończeniu dochodzenia. Rząd Indii nie zakwestionował żadnego z tych faktów.
- (74) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.3.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (75) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach świadczenia przyznanego odbiorcy, których istnienie stwierdzono w ODP. W tym względzie Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane odbiorcy w chwili otrzymania przez przedsiębiorstwo świadczenia w ramach tego programu, po złożeniu przez nie odpowiedniego wniosku. Obecnie rząd Indii wystawia kredyt celny, który jest księgowany przez producenta eksportującego jako niespłacony dług, który może zostać w każdej chwili skompensowany przez producenta eksportującego. Stanowi to wkład finan-

⁽¹⁴⁾ Należy zwrócić uwagę, że program ten został zastąpiony nowym programem – RODTEP, który został opisany w sekcji 3.2.5 poniżej.

sowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego i mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny świadczeń w ramach MEIS jako sumy kwot przyznanych w ramach tego programu w ODP. Komisja uwzględniła kwoty zwrotu w ramach programu MEIS uzyskane na wszystkich transakcjach wywozowych HEG, ponieważ przedsiębiorstwo to wywozi tylko produkt objęty przeglądem.

- (76) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty poniesione przez przedsiębiorstwo w celu uzyskania subsydium odliczono od całkowitej kwoty subsydium w przypadku zażądania takiego odliczenia.
- (77) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu HEG w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (78) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wynosiła 0,87 %.

3.2.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

- (79) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu i ostatnim przeglądzie Komisja ustaliła, że w ODP przedsiębiorstwo HEG uzyskało zwolnienia w ramach programu EPCGS, które można było przypisać do produktu objętego przeglądem pochodzącego z Indii.

3.2.4.1. Podstawa prawna

- (80) Szczegółowy opis programu EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 2015–20 oraz w rozdziale 5 HOP 2015–20.

3.2.4.2. Kwalifikowalność

- (81) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

3.2.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (82) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby zobowiązanie wywozowe zostało spełnione, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów uznanych za wywóz. Zgodnie z FTP 2015–20 i zaktualizowaną FTP 2015–20 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnie sześciu lat.
- (83) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o uzyskanie korzyści z tytułu kategorii uznanych za wywóz w związku z dostarczeniem dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach programu EPCGS.

3.2.4.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (84) W ramach programu EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza wpływy rządu Indii z cła, które byłoby w przeciwnym razie należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż kwoty cła zaoszczędzone na przywozie poprawiają płynność przedsiębiorstwa.

- (85) Ponadto program EPCGS jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (86) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywózowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. I) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów.

3.2.4.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (87) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została skorygowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (88) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty poniesione przez HEG w celu uzyskania subsydium odliczano od całkowitej kwoty subsydium w przypadku zażądania takiego odliczenia.
- (89) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została zestawiona z kwotą obrotów z wywozu produktu objętego przeglądem uzyskanych w ODP jako właściwym mianownikiem, gdyż przedsiębiorstwo wykorzystywało maszyny zakupione w ramach programu EPCGS wyłącznie do celów produkcji produktu objętego przeglądem, ponieważ subsydium uwarunkowane jest wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (90) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wynosiła 0,31 %.

3.2.5. Bezpośrednie przekazanie środków finansowych

- (91) Komisja przeanalizowała bezpośrednie przekazanie środków finansowych w ramach programu DDS. Program DDS opiera się na następujących przepisach: dział 75 ustawy o cłach z 1962 r., dział 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działy 93 A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisy dotyczące ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu ceł są regularnie publikowane.

3.2.6. Program zwrotu ceł („DDS”)

- (92) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo HEG korzystało w ODP z programu DDS.

3.2.6.1. Podstawa prawna

- (93) Podstawą prawną mającą zastosowanie w ODP były zasady dotyczące zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 1995 r. („zasady DDS z 1995 r.”), z późniejszymi zmianami z 2006 r. ⁽¹⁵⁾, zastąpione następnie zasadami dotyczącymi zwrotu ceł i podatku akcyzowego z 2017 r. ⁽¹⁶⁾ („zasady z 2017 r.”), które weszły w życie w dniu 1 października 2017 r. Zasada 3 ust. 2 zawarta w zasadach DDS z 1995 r. określa metodę obliczania tego systemu zwrotu ceł. Zasada 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) wspomnianych zasad DDS reguluje kwestię deklaracji, którą producenci eksportujący muszą złożyć w celu skorzystania z programu. Zasady te są identyczne w zasadach DDS z 2017 r. i odpowiadają, odpowiednio, zasadzie 3 ust. 2 i zasadzie 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii).

⁽¹⁵⁾ <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee>

⁽¹⁶⁾ Zawiadomienie nr 88/2017-CUSTOMS (N.T.), Nowe Delhi, z dnia 21 września 2017 r., <http://www.cbic.gov.in/resources//htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf>.

- (94) Ponadto okólnik nr 24/2001 ⁽¹⁷⁾ zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wdrożenia zasady 3 ust. 2 oraz deklarację, które eksporterzy muszą złożyć na podstawie zasady 12 ust. 1 lit. a) pkt (ii).
- (95) Przepis 4 zbioru zasad DDS z 1995 r. stanowi, że rząd centralny może dokonać korekty kwoty lub stawek określonych na podstawie zasady 3. Rząd wprowadził szereg zmian, przy czym ostatnie zmiany, którymi wprowadzono korekty stawek, opublikowano w formie zawiadomień nr 95/2018 – CUSTOMS (N.T.) oraz nr 07/2020 – CUSTOMS. W konsekwencji w przypadku produktu objętego przeglądem stawka w ramach DDS wynosiła 1,6 % wartości FOB wywożonych produktów. Ta sama stawka DDS ma zastosowanie do GES wywożonych przez przedsiębiorstwo HEG.

3.2.6.2. Kwalifikowalność

- (96) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.2.6.3. Zastosowanie w praktyce

- (97) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania kwoty odpowiadającej określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywozonego produktu. Zgodnie z zasadą 3 ust. 2 zawartą w zasadach dotyczących zwrotu ceł i podatku akcyzowego rząd Indii ustalił kwotę podlegającą zwrotowi na podstawie uśrednionych dla całej branży wartości odpowiednich ceł zapłaconych za przywożone surowce oraz średniego wskaźnika konsumpcji w przemyśle; rząd Indii zebrał przedmiotowe dane od producentów kwalifikujących się produktów przeznaczonych na wywóz, których uważa za reprezentatywnych dla branży. Rząd Indii określa następnie kwotę do zwrotu jako odsetek średniej wartości wywozu kwalifikujących się wywożonych produktów.
- (98) Aby kwalifikować się do odniesienia korzyści z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (ang. Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze płatności bezpośredniej na rachunek bankowy eksportera albo polecenia zapłaty.
- (99) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, ale rząd Indii odzyska wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.
- (100) Kwota zwrotu może być wykorzystana na dowolny cel i zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota może być księgowana w ujęciu memoriałowym jako dochód na kontach handlowych po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.
- (101) Właściwe przepisy i instrukcje administracyjne stanowią, że indyjska administracja celna nie powinna wymagać żadnych dowodów na to, że eksporter występujący z wnioskiem o zwrot ceł musiał ponieść lub ponieść zobowiązania w zakresie należności celnych z tytułu przywozu surowców potrzebnych do wytworzenia wywozonego produktu. Rząd Indii potwierdził ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej, że przedsiębiorstwa nabywające wszystkie surowce ze źródeł krajowych nadal korzystają z pełnej stawki obliczonej zgodnie z zasadą 3 ust. 2, o której mowa powyżej. Przedsiębiorstwo HEG korzystało z DDS, stosując stawkę ogólnoprzemysłową, w przypadku której nie jest wymagany dowód faktycznie zapłaconego cła.

3.2.6.4. Wnioski dotyczące DDS

- (102) W ramach DDS udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Tzw. kwota zwrotu ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych środków. Ponadto kwota zwrotu ceł stanowi korzyść na rzecz eksportera, gdyż poprawia jego płynność finansową.

⁽¹⁷⁾ Cus. 20 kwietnia 2001 r. F.NO.605/47/2001-DBK, Rząd Indii, Ministerstwo Finansów, Departament podatkowy, Deklaracja na mocy przepisu 12 ust. 1 lit. a) pkt (ii) zbioru przepisów dotyczących zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całego przemysłu. Zob. w szczególności sekcje 2 i 3 deklaracji na mocy przepisu 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) zbioru przepisów dotyczących zwrotu cła do celów skorzystania ze stawki zwrotu cła obowiązującej dla całej branży; dostępne na stronie: <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cscirculars-2001/24-2001-cus>.

- (103) Stawka zwrotu ceł za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Mimo że subsydlum określa się jako zwrot ceł, system nie posiada jednak wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł przywozowych ani systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego; nie odpowiada on też przepisom określonym w części I załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego skompensowaniu ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywistych wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie należy przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia). Nie przedstawiono dowodów na istnienie powiązania między stawkami zwrotu ceł i cłem zapłaconym za surowce.
- (104) W związku z tym płatność, która przyjmuje formę bezpośredniego przekazania środków finansowych przez rząd Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów, jest uwarunkowana wynikami wywozu, a zatem program ten uważa się za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (105) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.
- (106) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że program DDS nie stanowi podstawy środków wyrównawczych, ponieważ jego celem jest wdrożenie zasady stanowiącej, że podatki nie powinny podlegać wywozowi. Program ten jest zgodny z sekcją I pkt 2 załącznika II do Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”). Zwrot podatków pośrednich lub opłat przywozowych nie jest wyższy od kwoty takich podatków lub opłat rzeczywiście nałożonych na materiały wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu. DDS jest jedynie programem, w ramach którego dokonuje się zwrotu podatków zapłaconych z tytułu przywozu materiałów wykorzystywanych do produkcji wywożonych towarów. Zwrot wartości byłby obliczany na podstawie odsetka wartości FOB wywozu, zmiennego w zależności od wywożonych towarów.
- (107) Rząd Indii twierdził również, że na potrzeby odpowiednich kontroli krzyżowych wykorzystywane są jego bazy danych. Istnieje również specjalny komitet, który odwiedza zakłady produkcyjne eksporterów w celu zdobycia wiedzy z pierwszej ręki na temat procesu produkcyjnego i analizuje rodzaj zwykle stosowanych materiałów do produkcji oraz ilość odpadów. Komitet ten bierze również pod uwagę doświadczenie w branży i w stosownych przypadkach szeroko pojęte czynniki techniczne. Zwrot oblicza się jako średnią kwotę cła zapłaconego od materiałów dowolnej klasy lub na podstawie opisu towarów wykorzystanych do produkcji określonych towarów wywożonych.
- (108) Komisja nie uznała jednak, że domniemane powiązanie między stawkami zwrotu ceł i cłem zapłaconym za surowce jest wystarczające, aby program ten spełniał wymagania ustanowione w lit. I) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności kwoty kredytu nie obliczono w powiązaniu z rzeczywistą wykorzystaną ilością materiałów. Ponadto nie istniał żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które materiały (włącznie z ich ilością i pochodzeniem) są używane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność ceł przywozowych w rozumieniu lit. I) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste ilości materiałów i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (109) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.2.6.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (110) Zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że korzyść przyznawana jest odbiorcy w chwili przeprowadzenia transakcji wywozowej w ramach tego systemu. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, która stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Z chwilą wystawienia przez organy celne wywozowego dokumentu przewozowego określającego m.in. kwotę zwrotu przyznawaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować według własnego uznania o przyznaniu subsydium.

- (111) W świetle powyższego i mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny świadczeń w ramach DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP. Komisja uwzględniła kwoty zwrotu cel uzyskane na wszystkich transakcjach wywozowych HEG, ponieważ przedsiębiorstwo to wywozi tylko produkt objęty przeglądem.
- (112) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te kwoty subsydiów z łączną wartością obrotów z wywozu przedsiębiorstwa w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydlum jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (113) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wynosiła 1,27 %.
- (114) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii argumentował, że jeżeli istnieje jakakolwiek nadwyżka zwrotów, to tylko taka nadwyżka może stanowić podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii twierdził, że jest to potwierdzone w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO „European Union – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan” [„Unia Europejska – Środki wyrównawcze nakładane na niektóre politereftalany etylenu pochodzące z Pakistanu”], WT/DS486/R. Rząd Indii przytoczył fragment tego sprawozdania zespołu orzekającego WTO: „[z]godnie z tą uwagą w załączniku III (II) przedstawiono wskazówki dla organów śledczych, które mają umożliwić organom śledczym identyfikację nadmiernych umorzeń”.
- (115) W sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO nie zawarto ustaleń, które przeczyłyby wnioskowi Komisji dotyczącemu sposobu określenia nadmiernej korzyści w tej sprawie. Jak wspomniano w motywie 111, ponieważ nie było żadnych dowodów na to, że rzeczywisty proces weryfikacji wskazuje na odmienne okoliczności, a jedynie ogólne opisy sposobu działania komitetu i ustalania stawki w ramach DDS, Komisja uznała za właściwe oszacowanie świadczeń w ramach DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (116) W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

3.3. Dodatkowe programy uwzględnione w celu ustalenia kontynuacji subsydiowania

3.3.1. Programy zwolnień z ceł i umorzeń należności celnych

- (117) Podobnie jak MEIS również program RODTEP jest oparty na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). RODTEP został opracowany jako następcą programu MEIS, ale ze względu na różnice między tymi programami dotyczące sposobu przyznawania świadczeń okresy stosowania obu programów pokrywają się.

3.3.2. Program „Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme” („RODTEP”)

- (118) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo HEG korzystało w ODP z programu RODTEP.

3.3.2.1. Podstawa prawna

- (119) Szczegółowy opis programu RODTEP zawarto w rozdziale 4 FTP 2015–20 i zaktualizowanej FTP 2015–20 oraz w rozdziale 4 zaktualizowanego HOP 2015–20. Można go również znaleźć w zawiadomieniu o wprowadzeniu RODTEP do FTP 2015–20 ⁽¹⁸⁾.

3.3.2.2. Kwalifikowalność

- (120) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

⁽¹⁸⁾ <https://content.dgft.gov.in/Website/dgftprod/8c25b521-147e-40e4-afa4-416eafdf3df6/RoDTEP%20Scheme%20Guidelines%20Notification%2019%20dated%2017%20Aug%202021.pdf>

3.3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (121) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą korzystać z programu RODTEP w ramach wywozu produktów, które nie są wyłączone na podstawie wykazu zawartego w pkt 4.55 FTP 2015–20 jako „niekwalifikujące się dostawy/pozycje/kategorie w ramach programu”. Zgodnie z tym wykazem GES nie był produktem wyłączonym.
- (122) W ramach programu udzielono rabatu w wysokości zgłoszonego odsetka wartości FOB, przy czym obowiązuje limit wartości na jednostkę wywozonego produktu. Program jest realizowany poprzez wydawanie kwoty rabatu w formie zbywalnego kredytu celnego/skryptu elektronicznego (e-skrypt), który jest utrzymywany w elektronicznym rejestrze przez Centralny Zarząd ds. Podatków Pośrednich i Ceł (CBIC).
- (123) Skrypty elektroniczne mogą być wykorzystywane do uiszczania należności celnych z tytułu przywozu materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych, na podstawie pierwszego załącznika do ustawy o taryfie celnej z 1975 r., czyli podstawowego cła.

3.3.2.4. Wniosek dotyczący RODTEP

- (124) W ramach programu RODTEP zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu RODTEP stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako kompensowanie należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu RODTEP przynajmniej korzyść eksporterowi, który nie jest zobowiązany do płacenia tych należności celnych przywozowych.
- (125) Poza tym świadczenia w ramach programu RODTEP są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (126) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywozonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie przeprowadził ponadto dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (127) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii argumentował, że przegląd wygaśnięcia jest ograniczony do przedłużenia cła, które już obowiązuje. W związku z tym nowe programy subsydiowania, takie jak RODTEP, muszą być wyłączone z zakresu bieżącego przeglądu.
- (128) Fakt, że przegląd wygaśnięcia jest ograniczony do przedłużenia cła, które już obowiązuje, nie oznacza, że Komisja może badać tylko te programy subsydiowania, które istniały w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. W celu ustalenia, czy subsydiowanie powyżej poziomu *de minimis* było w ODP kontynuowane, Komisja wzięła pod uwagę program RODTEP, ponieważ został on uwzględniony we wniosku o dokonanie przeglądu i był kontynuacją programu MEIS.
- (129) Rząd Indii twierdził ponadto, że program RODTEP nie stanowi podstawy środków wyrównawczych, ponieważ jego celem jest wdrożenie zasady stanowiącej, że podatki nie powinny podlegać wywozowi. Program ten jest zgodny z sekcją I pkt 2 załącznika II do Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”). Zwrot podatków pośrednich lub opłat przywozowych nie jest wyższy od kwoty takich podatków lub opłat rzeczywiście nałożonych na materiały wykorzystywane do produkcji wywozonego produktu. DDS jest jedynie programem, w ramach którego dokonuje się zwrotu podatków zapłaconych z tytułu przywozu materiałów wykorzystywanych do produkcji wywożonych towarów. Zwracane wartości byłyby obliczane na podstawie odsetka wartości FOB wywozu, zmiennej w zależności od wywożonych towarów.
- (130) Na potrzeby odpowiednich kontroli krzyżowych wykorzystywane są bazy danych rządu Indii. Istnieje również specjalny komitet, który odwiedza zakłady produkcyjne eksporterów w celu zdobycia wiedzy z pierwszej ręki na temat procesu produkcyjnego i analizuje rodzaj zwykle stosowanych materiałów do produkcji oraz ilość odpadów. Komitet ten bierze również pod uwagę doświadczenie w branży i w stosownych przypadkach szeroko pojęte czynniki techniczne. Zwrot oblicza się jako średnią kwotę cła zapłaconego od materiałów dowolnej klasy lub na podstawie opisu towarów wykorzystanych do produkcji określonych towarów wywożonych.

(131) Wbrew temu, co twierdził rząd Indii, RODTEP nie jest jedynie programem, w ramach którego dokonuje się zwrotu podatków zapłaconych z tytułu przywozu materiałów wykorzystywanych do produkcji wywożonych towarów. Jak opisano w motywie 126, eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. W związku z tym szczegółowe informacje, które przedstawił rząd Indii, dotyczące sposobu ustalania stawki w ramach programu RODTEP przez komitet i kontroli krzyżowej z użyciem jego baz danych, nie są istotne, ponieważ nie stanowią one potwierdzenia uniknięcia nadmiernej korzyści.

(132) W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

3.3.2.5. Obliczanie kwoty subsydiów

(133) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach świadczenia przyznanego odbiorcy, których istnienie stwierdzono w ODP. W tym względzie Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane odbiorcy w chwili otrzymania przez przedsiębiorstwo świadczenia w ramach tego programu. W tym momencie rząd Indii wystawił kredyt celny, który został zaksięgowany przez przedsiębiorstwo HEG jako niespłacony dług, który może zostać w każdej chwili skompensowany przez HEG. Stanowi to wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywozowy dokument przewozowy, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego i mając na uwadze, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny świadczeń w ramach programu RODTEP jako sumy kwot przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP przez współpracującego producenta eksportującego, czyli przedsiębiorstwo HEG. Komisja uwzględniła kwoty zwrotu w ramach programu RODTEP uzyskane na wszystkich transakcjach wywozowych HEG, ponieważ przedsiębiorstwo to wywozi tylko produkt objęty przegładem.

(134) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty poniesione przez współpracującego producenta eksportującego HEG w celu uzyskania subsydium odliczono od całkowitej kwoty subsydium w przypadku zażądania takiego odliczenia.

(135) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu HEG w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(136) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wyniosła 0,59 %.

(137) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii argumentował, że jeżeli istnieje jakakolwiek nadwyżka zwrotów, to tylko taka nadwyżka może stanowić podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii twierdził, że jest to potwierdzone w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO „European Union – Countervailing Measures on Certain Polyethylene Terephthalate from Pakistan” [„Unia Europejska – Środki wyrównawcze nakładane na niektóre politereftalany etylenu pochodzące z Pakistanu”], WT/DS486/R. Rząd Indii przytoczył fragment tego sprawozdania zespołu orzekającego WTO: „[z]godnie z tą uwagą w załączniku III (II) przedstawiono wskazówki dla organów śledczych, które mają umożliwić organom śledczym identyfikację nadmiernych umorzeń”.

(138) W sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO nie zawarto wniosków, które powstrzymałyby Komisję przed sformulowaniem wniosku dotyczącego sposobu zdefiniowania nadmiernej korzyści. Jak wspomniano w motywie 133, ponieważ nie ma żadnych dowodów na to, że rzeczywisty proces weryfikacji wskazuje na odmienne okoliczności, a jedynie ogólne opisy sposobu działania komitetu i ustalania stawki w ramach RODTEP, Komisja uznała za właściwe oszacowanie świadczeń w ramach RODTEP jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.

(139) W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

3.3.3. Finansowanie preferencyjne: Program „Interest Equalisation” („IES”)

- (140) Komisja ustaliła, że w ODP przedsiębiorstwo HEG uzyskało świadczenia w ramach programu IES, które można było przypisać do produktu objętego przeglądem.

3.3.3.1. Podstawa prawna

- (141) Bank Rezerw Indii („RBI”) ogłosił w okólniku głównym DBR.Dir.BC.No 62/04.02.001/2015-16 z dnia 4 grudnia 2015 r. wprowadzenie programu „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit”. Pierwotnie program IES miał wygasnąć we wrześniu 2021 r. W marcu 2022 r. RBI powiadomił jednak banki o przedłużeniu z mocą wsteczną programu do 2024 r., przy czym miała obowiązywać niższa stawka w wysokości 2 %.

3.3.3.2. Kwalifikowalność

- (142) Program IES jest dostępny w przypadku wywozu szerokiej gamy produktów, w tym GES, niezależnie od wielkości producenta eksportującego, oraz wywozu realizowanego przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa.

3.3.3.3. Zastosowanie w praktyce

- (143) IES jest programem zarządzanym przez DGFT. Pierwotnie w programie przewidywano kompensację odsetek na poziomie 3–5 % w odniesieniu do pożyczek uzyskanych w związku z wywozem w ramach 416 pozycji taryfowych zgodnie z załącznikiem A oraz wywozem dokonywanym przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MMSP) w ramach wszystkich kodów ITC(HS).
- (144) W okólniku głównym z dnia 4 grudnia 2015 r. określono, że począwszy od grudnia 2015 r. banki obniżają stopę procentową pobieraną od kwalifikujących się eksporterów zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oprocentowania zaliczek o stopę wyrównania odsetek przewidzianą przez rząd Indii. Lokalne banki otrzymały rekompensatę od Banku Rezerw Indii, aby umożliwić zapewnienie niższych stóp procentowych kwalifikującym się przedsiębiorstwom. Świadczenie z tytułu wyrównania odsetek jest dostępne od dnia wypłaty do dnia spłaty lub do dnia, w którym niespłacony kredyt eksportowy staje się zaległy. Z wyrównania odsetek kwalifikujący się eksporterzy mogą jednak korzystać jedynie w okresie obowiązywania programu.
- (145) Gdy w marcu 2022 r. RBI powiadomił banki o przedłużeniu z mocą wsteczną programu do 2024 r. przy niższej stawce w wysokości 2 %, zezwolił również bankom prywatnym na zwrot z mocą wsteczną kwalifikującym się producentom eksportującym odpowiedniej kwoty wyrównawczej za okres od października 2021 r. do marca 2022 r.

3.3.3.4. Wnioski dotyczące programu IES

- (146) W ramach IES udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Banki prywatne są bezpośrednio ustawowo zobowiązane do udzielania kompensacji odsetek kwalifikującym się przedsiębiorstwom.
- (147) Ponadto program IES jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takiej kompensacji odsetek z tytułu pożyczek nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3.3.5. Obliczanie kwoty subsydiów

- (148) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcy uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką przedsiębiorstwo zapłaciłoby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłoby faktycznie uzyskać na indyjskim rynku finansowym (tj. kompensacja odsetek przewidziana ustawowo). Uznano zatem, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest równa kwocie odsetek odnoszących się do ODP skompensowanych przez RBI, a tym samym zaoszczędzonych przez HEG. Obejmuje to również kwoty, które zostały zwrócone przez banki z mocą wsteczną w odniesieniu do ODP w związku z przedłużeniem programu z mocą wsteczną w marcu 2022 r.

- (149) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu HEG w ODP jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (150) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w ODP w przypadku przedsiębiorstwa HEG wyniosła 0,71 %.

3.4. Inne dodatkowe programy

3.4.1. Programy krajowe

- (151) Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”) to program zwolnień z cła dotyczący przywozów włączonych do wywozu, uregulowany w rozdziale 4 FTP 2015–20. Program ten był kontynuowany na podstawie zaktualizowanej FTP 2015–20. W przypadku wywozu, który jest objęty programem AAS, przedsiębiorstwo nie może jednocześnie ubiegać się o świadczenia w ramach DFIA. Stwierdzono, że w ODP przedsiębiorstwo HEG nie uzyskało świadczeń w ramach tego programu.
- (152) Zgodnie z art. 8.1.3 okólnika głównego eksporterzy posiadający zdolność kredytową i osiągający dobre wyniki uzyskują łatwy dostęp do kredytu eksportowego na najlepszych warunkach w ramach programu „Gold Card”. Komisja nie stwierdziła konkretnych świadczeń na rzecz HEG w ODP, które mogłyby być powiązane z programem „Gold Card”.
- (153) W ramach programu „Status Holder” przyznaje się korzyści liderom biznesu, którzy osiągnęli wybitne wyniki w handlu międzynarodowym i przyczynili się do rozwoju handlu zagranicznego kraju. Do udziału w programie kwalifikują się wszyscy eksporterzy posiadający kod importera-eksportera, pod warunkiem że osiągną określony próg wyników wywozu w bieżącym roku obrotowym i w poprzednich trzech latach obrotowych. Komisja nie stwierdziła konkretnych świadczeń na rzecz HEG w ODP, które mogłyby być powiązane z programem „Status Holder”.
- (154) W ODP przedsiębiorstwo HEG korzystało z programu „Pre-shipment and Post-shipment Export Financing” (finansowanie wywozu przed wysyłką i po wysyłce). Poza dotacjami na spłatę odsetek w ramach programu wyrównywania odsetek („Interest Equalization”), omówionego już w sekcji 3.3 powyżej, Komisja nie stwierdziła jednak szczególnych świadczeń na rzecz HEG związanych z finansowaniem wywozu przed wysyłką i po wysyłce.
- (155) Program „Market Access Initiative” („MAI”) jest ogólnym programem promocji wywozu, który jest jednak skierowany wyłącznie do agencji wykonawczych i ma na celu promowanie wywozu i ułatwianie dostępu do rynku. Program ten nie przewiduje bezpośrednich kontaktów z producentami eksportującymi, lecz z Radą Promocji Eksportu pod nadzorem Ministerstwa Handlu. Producenci eksportujący mogą pośrednio skorzystać ze zwrotu kosztów ponoszonych na działalność związaną z promocją eksportu. Stwierdzono jednak, że w ODP przedsiębiorstwo HEG nie uzyskało świadczeń w ramach tego programu.

3.4.2. Programy regionalne

- (156) W przedmiotowym dochodzeniu nie współpracowali eksporterzy prowadzący produkcję w stanach Karnataka i Maharashtra. W związku z tym Komisja będzie musiała oprzeć swoje wnioski na dostępnych faktach.
- (157) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że Komisja objęła środkami wyrównawczymi programy realizowane w stanach Karnataka i Maharashtra, i oświadczył, że w stanie Maharashtra nie ma producentów produktu objętego przeglądem.
- (158) Wbrew interpretacji rządu Indii Komisja nie poczyniła na potrzeby obecnego dochodzenia żadnych ustaleń w sprawie programów regionalnych realizowanych w stanach Karnataka i Maharashtra.
- (159) W toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia ustalono, że przedsiębiorstwo HEG korzystało ze zwolnienia z podatków od energii elektrycznej udzielanego przez stan Madhya Pradesh przedsiębiorstwom przemysłowym, które inwestują w wytwarzanie energii elektrycznej w celu zaspokojenia konsumpcji własnej. Od 2016 r. przedsiębiorstwo HEG nie kwalifikuje się już do korzystania z tego programu.
- (160) W odniesieniu do zakupów energii elektrycznej w skardze wymieniono rabat w wysokości 2 RS jako możliwą korzyść w ramach systemów regionalnych. Faktury za energię elektryczną sprawdzone w przedsiębiorstwie wykazały różnice w stosunku do zwykłej przemysłowej taryfy za energię elektryczną, w tym rabat wymieniony w fakturach. W związku z tym Komisja zebrała od przedsiębiorstwa i rządu Indii dokumenty dotyczące taryf za energię elektryczną mających zastosowanie do przedsiębiorstwa HEG w stanie Madhya Pradesh.

- (161) Z dostępnych dokumentów i innych informacji wynika, że rząd stanu Madhya Pradesh, ogłoszeniem w dzienniku urzędowym z dnia 20 sierpnia 1998 r., ustanowił Komisję Regulacji Sektora Energii Elektrycznej stanu Madhya Pradesh Ustawa o energii elektrycznej z 2003 r. (nr 36 z 2003 r.) uchwalona przez parlament regionalny weszła w życie z dniem 10 czerwca 2003 r. i od tej pory uznaje się, że ww. komisja została utworzona i działa zgodnie z przepisami ustawy o energii elektrycznej z 2003 r. W sekcji 86 ustawy o energii elektrycznej z 2003 r. określono, że ta komisja stanowa ma następujące funkcje:
- „a) określa taryfę za wytwarzanie, dostarczanie, przesyłanie i kierowanie energii elektrycznej, w zależności od przypadku, w obrocie hurtowym, masowym lub detalicznym, na terenie stanu:

z zastrzeżeniem, że w przypadku gdy otwarty dostęp został dozwolony dla danej kategorii konsumentów zgodnie z sekcją 42, Komisja Stanowa określa jedynie opłaty za kierowanie energii elektrycznej z sieci i ewentualną dopłatę z tego tytułu dla wspomnianej kategorii konsumentów;
 - b) reguluje proces zakupu energii elektrycznej i zamówień przez koncesjonariuszy dystrybucyjnych, w tym cenę, po której energia elektryczna jest nabywana od spółek wytwarzających energię elektryczną lub koncesjonariuszy, lub z innych źródeł w drodze umów dotyczących zakupu energii elektrycznej w celu jej dystrybucji i dostarczania na obszarze stanu”.
- (162) W swoich zarządzeniach dotyczących taryf na detaliczne dostawy energii elektrycznej Komisja Regulacji Sektora Energii Elektrycznej stanu Madhya Pradesh ustanowiła rabat dla konsumentów przemysłowych posiadających elektrownie wytwarzające energię na własne potrzeby. Rabat został początkowo ustanowiony na okres 5 lat, począwszy od roku obrotowego 2016/2017, ale przedłużono jego obowiązywanie do roku obrotowego 2022/2023. W ODP w zarządzeniu w sprawie taryf na detaliczne dostawy energii elektrycznej na rok budżetowy 2020–2021 wskazano, że rabat w wysokości 2 RS za jednostkę jest stosowany w odniesieniu do regularnej ceny przyrostowych jednostek energii elektrycznej zakupionej przez konsumenta z sieci, pod warunkiem zmniejszenia zużycia energii elektrycznej wytwarzanej na własny użytek.
- (163) Ponadto w zarządzeniach w sprawie taryf na detaliczne dostawy energii elektrycznej wskazano specjalną taryfę dla szczególnej kategorii użytkowników przemysłowych, zwanych „energochłonnymi gałęziami przemysłu”, która jest niższa od regularnej stawki dla użytkowników przemysłowych („obniżona stawka za energię elektryczną”).
- (164) Z rabatu dla elektrowni wytwarzających energię elektryczną na potrzeby własne mogą skorzystać przedsiębiorstwa zlokalizowane w stanie Madhya Pradesh, które w pełni lub częściowo zaspokoiły swoje zapotrzebowanie na energię w jednym roku obrotowym w okresie 2016–2020 poprzez elektrownie wytwarzające energię elektryczną na potrzeby własne i obecnie sprzedają wytworzoną przez siebie energię do sieci, a następnie odkupują swoje zapotrzebowanie na energię za pośrednictwem sieci.
- (165) Z obniżonych stawek za energię elektryczną dla energochłonnych gałęzi przemysłu mogą korzystać wyłącznie przedsiębiorstwa zlokalizowane w stanie Madhya Pradesh, które prowadzą działalność jako małe huty stali, małe huty stali z walcowniami/zakładami produkcji żeliwa gąbczastego na tym samym terenie lub przedsiębiorstwa z branży elektrochemicznej/elektrotermicznej lub z branży żelazostopów.
- (166) Rabaty na energię elektryczną i obniżone stawki za energię elektryczną ustala Komisja Regulacji Sektora Energii Elektrycznej stanu Madhya Pradesh w corocznym zarządzeniu w sprawie taryf na detaliczne dostawy energii elektrycznej. Operator sieci, będący w pełni własnością państwa, Madhya Pradesh Madhya Kshetra Vidyut Vitaran Co. Ltd (jeden z czterech publicznych dostawców energii elektrycznej w tym stanie), stosuje następnie te zarządzenia do swoich rachunków za energię. Poza elektrowniami wytwarzającymi energię elektryczną na potrzeby własne na rynku energii elektrycznej w stanie Madhya Pradesh nie działają żadne podmioty prywatne.
- (167) Mając na uwadze ustalenia dotyczące programów opisanych w sekcjach 3.2 i 3.3, które potwierdziły już kontynuację subsydiowania na poziomie znacznie przekraczającym próg *de minimis*, Komisja stwierdziła, że w kontekście przedmiotowego przeglądu wygaśnięcia nie jest konieczna dalsza analiza tych dwóch programów (dotyczących rabatu na energię elektryczną i obniżonej stawki na energię elektryczną dla niektórych sektorów przemysłu) w celu dokonania ustaleń dotyczących kontynuacji subsydiowania, co zostało już stwierdzone.
- (168) Na podstawie zebranych dokumentów oraz w świetle faktu, że zastosowanie zarówno rabatu na energię elektryczną, jak i obniżonej stawki za energię elektryczną prowadziło do obniżenia ceny o 50 % w porównaniu ze zwykłą stawką za energię elektryczną dla dużych użytkowników przemysłowych w stanie Madhya Pradesh, nie można jednak wykluczyć, że współpracujący producent eksportujący odniósł znaczną korzyść w ramach tych programów.
- (169) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że dochodzenie w sprawie tego programu nie zostało uwzględnione ani w zawiadomieniu o wszczęciu, ani w konsultacjach z rządem Indii, wymaganych na podstawie porozumienia SCM.

- (170) Zgodnie z motywami 159 i 160 Komisja uznała, że program ten został uwzględniony we wniosku o dokonanie przeglądu i prawdopodobnie stanowił kontynuację poprzedniego programu dotyczącego energii elektrycznej. Komisja potwierdziła jednak również swoje stanowisko opisane w motywie 168, zgodnie z którym do celów przedmiotowego przeglądu wygaśnięcia nie jest konieczna pełna analiza tych dwóch programów. W związku z tym w odniesieniu do tych programów nie dokonano rozstrzygnięcia w kwestii subsydiowania.

3.5. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (171) Kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone ad valorem, dla współpracującego producenta eksportującego przedstawiały się następująco:

Programy	DDS	AAS	MEIS	RODTEP	EPCG	IES	Ogółem
HEG	1,27 %	1,66 %	0,87 %	0,59 %	0,31 %	0,71 %	5,41 %

- (172) Całkowita kwota subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

3.6. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (173) Ustalono, że współpracujący producent eksportujący w ODP nadal korzystał z subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze indyjskie. Ustalono, że subsydiowanie kontynuowano również na szczeblu krajowym, ponieważ większość programów jest dostępna dla eksporterów GES w całym kraju.
- (174) Programy subsydiowania stanowiące podstawę środków wyrównawczych są źródłem przyznawanych okresowo świadczeń i nic nie wskazuje na to, aby te programy miały w najbliższej przyszłości zostać stopniowo zniesione lub aby przedsiębiorstwo HEG miało przestać otrzymywać świadczenia w ramach tych programów. Wręcz przeciwnie, krajowe programy podatkowe zostały w ODP odnowione w ramach polityki handlu zagranicznego na lata 2015–2020, która będzie obowiązywać do marca 2023 r. Ponadto należy przypomnieć, że okres obowiązywania polityki handlu zagranicznego na lata 2015–2020 był wielokrotnie przedłużany, co wskazuje, że w ramach kontynuowanej polityki handlu zagranicznego subsydiowanie będzie prawdopodobnie kontynuowane. Ponadto każdy eksporter jest uprawniony do korzystania z kilku programów subsydiowania. Jedynym wyjątkiem jest program MEIS, który wygasł w styczniu 2021 r. Program ten został jednak zastąpiony przez podobny program, RODTEP, w ramach którego spółka otrzymywała świadczenia, co podkreślono w punkcie 3.2.5 powyżej.
- (175) Podobnie Komisja ustaliła, że preferencyjne finansowanie w ramach programu IES zostało przedłużone co najmniej do 2024 r.
- (176) W toku dochodzenia wykazano ponadto, że w ODP przywóz z Indii w dalszym ciągu napływał na rynek unijny oraz że jego wielkość i udział w rynku utrzymywały się na takim samym poziomie, jaki stwierdzono w dwóch wcześniejszych dochodzeniach przeglądowych. Co więcej, z analizy wielkości produkcji i wolnych mocy produkcyjnych w Indiach, wielkości wywozu i cen eksportowych stosowanych w wywozie z Indii na rynki innych państw trzecich, środków obowiązujących w innych państwach trzecich oraz atrakcyjności rynku unijnego, przedstawionej w motywach 250–270, wynika również, że w przypadku wygaśnięcia obecnych środków doszłoby prawdopodobnie do dalszego zwiększenia i tak już znaczącej obecności wywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynku unijnym.
- (177) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (178) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez siedmiu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(179) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wyniosła 219 330 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, a także na podstawie danych przekazanych przez producentów nieobjętych próbą i wnioskodawców ⁽¹⁹⁾. Jak wskazano w motywie 15, trzech producenci unijni objęci próbą reprezentowali ponad 61 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

(180) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu Unii przeznaczonej na rynek unijny i wielkości przywozu uzyskanych z danych statystycznych Eurostatu.

(181) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach) ⁽²⁰⁾

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Całkowita konsumpcja w Unii	152 612	120 169	99 873	137 279
Indeks	100	79	65	90

Źródło: Eurostat, informacje przekazane przez objętych i nieobjętych próbą producentów unijnych, informacje przekazane przez wnioskodawców.

(182) W okresie badanym łączna konsumpcja GES w Unii zmniejszyła się o 10 %. W 2018 r. odnotowano wysoką konsumpcję wynikającą z wysokiego popytu w unijnym przemyśle stalowym, który w tym czasie wychodził z kryzysu stalowego. Ponadto w sytuacji nagłego wzrostu cen GES producenci stali gromadzili zapasy GES, spodziewając się dalszego wzrostu cen.

(183) W 2019 r. produkcja stali z pieców łukowych zmniejszyła się w stosunku do 2018 r. (o 6,6 % wg danych Eurofer). W konsekwencji popyt na GES zmalał. Ponieważ ceny GES znacznie się obniżyły, zwiększanie zapasów przez przemysł niższego szczebla nie było już konieczne, gdyż użytkownicy nie obawiali się już dalszego wzrostu cen. W rezultacie producenci stali zaczęli pozbywać się zapasów GES. Co więcej, nastąpił dalszy spadek popytu – tym razem tymczasowo w 2020 r., po wybuchu pandemii COVID-19.

4.3. Przywóz z Indii

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z Indii

(184) Jak wspomniano w motywie 180, Komisja określiła wielkość przywozu z Indii na podstawie danych statystycznych Eurostatu. Udział w rynku ustalono na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 181.

(185) Przywóz z Indii kształtował się w następujący sposób:

⁽¹⁹⁾ Wielkość produkcji ustalono w oparciu o dane dotyczące UE-27, ponieważ od 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo nie należy do Unii Europejskiej, a okres przejściowy dotyczący wystąpienia Zjednoczonego Królestwa zakończył się 31 grudnia 2020 r.

⁽²⁰⁾ Konsumpcję ustalono na podstawie danych z UE-27, z wyłączeniem danych dotyczących Zjednoczonego Królestwa.

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość przywozu z Indii (w tonach)	5 802	3 369	2 154	6 540
<i>Indeks</i>	100	58	37	113
Udział w rynku (%)	4	3	2	5
<i>Indeks</i>	100	74	57	125

Źródło: Eurostat i baza danych utworzona na podstawie sprawozdań określonych w art. 14 ust. 6.

- (186) Przywóz produktu objętego przeglądem z państwa, którego dotyczy postępowanie, zmniejszył się w latach 2019 i 2020, w wyniku spadku konsumpcji w UE, a następnie wzrósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie w okresie badanym wielkość przywozu wzrosła z 5 802 ton w 2018 r. do 6 540 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tj. o 13 %. Przywóz GES z Indii stanowił około 16 % całkowitego przywozu GES do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co odpowiada udziałowi w rynku na poziomie 5 %.
- (187) Ogólnie rzecz biorąc, przywóz z Indii i jego udział w rynku wzrosły w okresie badanym. Pomimo spadku konsumpcji w Unii wielkość przywozu po cenach dumpingowych i subsydiowanych z Indii w okresie badanym nadal rosła (o 13 %), natomiast sprzedaż przemysłu Unii zmniejszyła się.

4.3.2. *Ceny produktów przywożonych z Indii oraz podcięcie cenowe*

- (188) Średnia cena przywozu z Indii kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Ceny importowe w przywozie z Indii	13 756	10 211	4 120	2 747
<i>Indeks</i>	100	74	30	20

Źródło: dane Eurostatu.

- (189) Średnia cena importowa ⁽²¹⁾ GES w przywozie z Indii spadła w całym okresie badanym o 80 %, z 13 756 EUR/t w 2018 r. do 2 747 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (190) Ze względu na wysoki światowy popyt na GES ceny indyjskie przewyższały ceny przemysłu Unii w pierwszej połowie okresu badanego, ale następnie spadły o 60 % w latach 2018–2020 i pozostawały niezmiennie niższe od cen unijnych w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (191) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz

⁽²¹⁾ Cena importowa bez uwzględnienia ceł antydumpingowych/wyrównawczych. Źródło: dane Eurostatu.

- b) odpowiednich średnich ważonych cen importowych produktu objętego przeglądem w przywozie z Indii według współpracującego indyjskiego producenta eksportującego, ustalonych na podstawie cen CIF, bez uwzględnienia ceł antidumpingowych i wyrównawczych, ze stosownymi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji wspomniane koszty oszacowano na poziomie 1 % wartości CIF.

(192) Obliczono, że średni margines podcięcia wynosił 41,1 %.

(193) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii twierdził, że margines podcięcia cenowego obliczony przez Komisję nie jest reprezentatywny, ponieważ nie jest oparty na rzeczywistych cenach rynkowych w Unii. Zdaniem rządu Indii fakt, że sprzedaż przedsiębiorstwa GrafTech Iberica odbywała się na podstawie umów długoterminowych, spowodował sztucznie zawyżoną cenę sprzedaży, która nie odzwierciedla ceny rynkowej GES w Unii.

(194) Komisja nie zgadza się z tą oceną. Umowy długoterminowe nie są rzadką praktyką handlową i stanowią decyzję biznesową, w ramach której klient zobowiązuje się stosować do konkretnego poziomu cen w zamian za bezpieczeństwo dostaw. Biorąc pod uwagę, że umowy długoterminowe były wykorzystywane w działaniach na rynku właściwym, ich obecność w próbie nie powoduje, że próba nie jest reprezentatywna. Ponadto tylko część sprzedaży realizowanej przez przedsiębiorstwo GrafTech była objęta umowami długoterminowymi, natomiast sprzedaż prowadzona przez dwóch pozostałych objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie była objęta podobnymi umowami długoterminowymi. W związku z tym w opinii Komisji, mimo że umowy długoterminowe stosowane przez przedsiębiorstwo GrafTech Iberica są reprezentatywne tylko dla części rynku, to ogólnie rzecz biorąc, umowy takie nie miały znaczącego wpływu na obliczenie podcięcia cenowego. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.3.3. Przywóz z państw trzecich innych niż Indie

(195) Przywóz produktu objętego przeglądem z innych państw trzecich pochodził głównie z Chin, Meksyku i Rosji.

(196) W okresie badanym wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich, a także jego udział w rynku i trendy cenowe kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich innych niż Indie

Państwo		2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
ChRL	Wielkość sprzedaży (w tonach)	22 054	19 284	20 074	26 065
	Indeks	100	87	91	118
	Udział w rynku (%)	14	16	20	19
	Indeks	100	111	139	131
	Średnia cena	10 875	5 253	2 337	2 614
	Indeks	100	48	21	24
Rosja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 076	3 229	780	3 371
	Indeks	100	300	72	313
	Udział w rynku (%)	1	3	1	2
	Indeks	100	381	111	348
	Średnia cena	9 623	5 771	4 898	2 851
	Indeks	100	60	51	30

Meksyk	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 374	12	896	1 437
	<i>Indeks</i>	100	1	65	105
	Udział w rynku (%)	1	0	1	1
	<i>Indeks</i>	100	1	100	116
	Średnia cena	2 530	3 264	3 976	3 435
	<i>Indeks</i>	100	129	157	136
Reszta świata	Wielkość sprzedaży (w tonach)	4 482	2 471	2 616	3 621
	<i>Indeks</i>	100	55	58	81
	Udział w rynku (%)	3	2	3	3
	<i>Indeks</i>	100	70	89	90
	Średnia cena	8 253	10 648	5 737	3 979
	<i>Indeks</i>	100	129	70	48
Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Indii	Wielkość sprzedaży (w tonach)	28 987	24 996	24 366	34 494
	<i>Indeks</i>	100	86	84	119
	Udział w rynku (%)	19	21	24	25
	<i>Indeks</i>	100	110	128	132
	Średnia cena	10 027	5 852	2 844	2 814
	<i>Indeks</i>	100	58	28	28

Źródło: dane Eurostatu.

- (197) Przeanalizowano wpływ przywozu z innych państw trzecich, ponieważ stanowił on około 84 % całkowitego przywozu GES do Unii w ODP. Pomimo malejącej konsumpcji wielkość przywozu z innych państw trzecich wzrosła o 19 % z prawie 29 000 ton w 2018 r. do około 35 000 ton w ODP.
- (198) Przywóz z państw trzecich odnotował częściowy spadek w związku ze zmniejszeniem się konsumpcji w 2019 r. i 2020 r., jednak szybko powrócił do poprzedniego poziomu i osiągnął najwyższy poziom w ODP, wykazując wzrost o 19 % w porównaniu z 2018 r. Średnia cena importowa w przywozie z innych państw trzecich podążała za globalną tendencją i spadła między 2018 r. a ODP o 72 %.
- (199) Zdecydowaną większość tego przywozu w ODP – tj. 76 % – stanowił przywóz z Chin. Wielkość przywozu z innych państw trzecich z wyjątkiem Chin i Indii wzrosła w okresie badanym o 22 %. Wielkość przywozu GES z Indii wzrosła z 5 800 ton w 2018 r. do 6 500 ton w ODP, natomiast wielkość przywozu z Chin wzrosła z 22 054 ton w 2018 r. do 26 065 ton w ODP, przy czym udziały w rynku wzrosły odpowiednio o 25 % i 31 %.
- (200) W tym samym okresie ceny importowe w przywozie z Chin były niższe zarówno od cen eksporterów indyjskich, jak i od cen producentów unijnych (z wyjątkiem 2018 r.).

- (201) Ponadto ze skutkiem od dnia 7 kwietnia 2022 r. ⁽²²⁾ Komisja objęła przywóz GES z Chin cłem antydumpingowym (na poziomie od 23 % do 74,9 %) ⁽²³⁾.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (202) Ocena sytuacji gospodarczej przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (203) Jak wspomniano w motywie 15, w celu oceny sytuacji gospodarczej przemysłu Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (204) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych podanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antydumpingowych, udzielonych przez producentów objętych próbą, a także dane makroekonomiczne przekazane przez producentów nieobjętych próbą i wnioskodawców, które to dane porównano z danymi przedstawionymi we wniosku o dokonanie przeglądu. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (205) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (206) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (207) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Wielkość produkcji (w tonach)	251 009	219 744	164 413	219 330
Indeks	100	88	66	87
Moce produkcyjne (w tonach)	283 500	294 900	294 900	285 235

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/558 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 108 z 7.4.2022, s. 20).

⁽²³⁾ Zakres rozporządzenia dotyczącego Chin jest nieco inny niż zakres niniejszego rozporządzenia, ponieważ nie obejmuje ono złączek, a obejmuje z kolei także elektrody grafitowe w rodzaju tych stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości objętościowej wynoszącej co najmniej 1,5 g/cm³, ale mniejszej niż 1,65 g/cm³, oraz o oporności elektrycznej wynoszącej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, lub o gęstości objętościowej wynoszącej co najmniej 1,5 g/cm³ oraz o oporności elektrycznej wynoszącej więcej niż 6,0 μΩ.m, ale nieprzekraczającej 7,0 μΩ.m (kody TARIC 8545 11 00 10 i 8545 11 00 15).

<i>Indeks</i>	100	104	104	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	89	75	56	77
<i>Indeks</i>	100	84	63	87

Źródło: informacje przekazane przez objętych i nieobjętych próbą producentów unijnych, informacje przekazane przez wnioskodawców.

- (208) W następstwie zmniejszenia się konsumpcji wielkość produkcji przemysłu Unii spadła w latach 2018–2020 o 34 %, a w ODP częściowo wzrosła, lecz pozostała poniżej poziomu z 2018 r. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 13 %.
- (209) Spadek wielkości produkcji wynika ze zmniejszenia się konsumpcji w połączeniu ze stratami pod względem wielkości sprzedaży poniesionymi przez przemysł Unii, jak wyjaśniono poniżej w motywie 211.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (210) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	117 824	91 804	73 352	96 245
<i>Indeks</i>	100	78	62	82
Udział w rynku (%)	77	76	73	70
<i>Indeks</i>	100	99	95	91

Źródło: informacje przekazane przez wnioskodawców, informacje przekazane przez producentów unijnych objętych i nieobjętych próbą.

- (211) W okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła o 18 %. Wartość ta spadała stopniowo do 2020 r. (o 38 %), po czym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nastąpiło jej tylko częściowe odbicie. Wzrost ten nie odpowiadał jednak podobnej tendencji obserwowanej w odniesieniu do konsumpcji w Unii i w rezultacie w ujęciu ogólnym odnotowano spadek udziału przemysłu Unii w rynku z 77 % w 2018 r. do 70 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (spadek o 9 %), podczas gdy w tym samym okresie udział w rynku przywozu z Indii wzrósł o 25 %.
- (212) W okresie badanym konsumpcja GES w UE zmalała o 10 %. Ten spadek konsumpcji o 15 000 ton miał wpływ tylko na przemysł Unii, który odnotował spadek sprzedaży o 21 000 ton. W tym samym okresie wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych z Indii, Chin i innych państw trzecich nadal rosła w okresie badanym, odpowiednio o 13 %, 18 % i 19 %.

4.4.2.3. Wzrost

- (213) Jak wyjaśniono powyżej, w okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyła się o 21 000 ton, podczas gdy przywóz wzrósł o ponad 6 200 ton. Doprowadziło to do spadku udziału przemysłu Unii w rynku o 9 % w okresie badanym. W związku z tym w okresie badanym przemysł Unii nie wykazywał wzrostu.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(214) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników (EPC)	1 165	1 148	1 102	1 143
<i>Indeks</i>	100	99	95	98
Wydajność (jednostka/pracownik)	215	191	149	192
<i>Indeks</i>	100	89	69	89

Źródło: informacje przekazane przez wnioskodawców, informacje przekazane przez producentów unijnych objętych i nieobjętych próbą.

(215) Liczba zatrudnionych w przemyśle Unii pozostawała w okresie badanym na stosunkowo stałym poziomie (w okresie badanym spadła o 2 %). W związku z tym, biorąc pod uwagę spadek produkcji opisany w sekcji 4.4.2.1, wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona jako produkcja (w tonach) na pracownika, wykazywała taką samą tendencję i w tym samym okresie spadła o 11 %.

4.4.2.5. Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

(216) Komisja stwierdziła w motywie 177, że przywóz z Indii nadal napływał na rynek unijny po cenach subsydiowanych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja ustaliła również istnienie dowodów potwierdzających, że w przypadku wygaśnięcia środków subsydiowanie prawdopodobnie nadal będzie miało miejsce.

(217) Pomimo środków wyrównawczych obowiązujących od 2009 r. przemysł Unii stracił znaczną wielkość sprzedaży, co znajduje odzwierciedlenie w spadku udziału w rynku o 9 punktów procentowych w okresie badanym. Nie stwierdzono zatem pełnej poprawy sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu, a przemysł Unii jest nadal bardzo podatny na szkodliwe skutki przywozu towarów subsydiowanych na rynek unijny.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(218) Ważone średnie ceny jednostkowe sprzedaży stosowane przez producentów unijnych objętych próbą wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	8 483	9 578	5 870	4 682
<i>Indeks</i>	100	113	69	55

Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	3 696	4 685	4 864	3 556
Indeks	100	127	132	96

Źródło: odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (219) Ceny sprzedaży wzrosły w latach 2018–2019 o 13 %, a następnie gwałtownie spadły w 2020 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym do poziomu o 45 % niższego niż w 2018 r.
- (220) Koszty produkcji wzrosły i osiągnęły najwyższy poziom w 2020 r., a w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym zaczęły spadać. Tendencja ta wynika ze znacznego wzrostu ceny głównego surowca, czyli koksu naftowego igłowego. Cena koksu naftowego igłowego, ze względu na wzrost popytu napędzany przez branżę baterii litowo-jonowych, do 2019 r. systematycznie i znacząco rosła, a dopiero od 2020 roku zaczęła spadać.
- (221) Przy przeprowadzaniu analizy cen sprzedaży przemysłu Unii Komisja zauważyła, że pewna część unijnej produkcji (w szczególności produkcja przedsiębiorstw GrafTech Iberica i GrafTech France), stanowiąca około 50 % całkowitej sprzedaży i produkcji w Unii, była do pewnego stopnia tymczasowo chroniona przed bezpośrednią konkurencją rynkową, natomiast pozostała część (dwaj pozostali objęci próbą producenci unijni) była bezpośrednio narażona na oddziaływanie przywozu z Indii po cenach dumpingowych.
- (222) Sytuacja ta wynikała z istnienia umów długoterminowych obejmujących sprzedaż GES pochodzącą od GrafTech Iberica. Umowy te zostały zawarte po okresie wyjątkowo wysokich cen w latach 2017–2018. Umowy te są umowami kupna typu „bierz lub płać”, w ramach których gwarantowany jest poziom dostaw po ustalonych cenach, a nabywca zobowiązywał się do zakupu uzgodnionych ilości po ustalonej z góry i stałej cenie, z zastrzeżeniem różnych praw i obowiązków wynikających z umowy. Okres obowiązywania tych umów wynosił od trzech do pięciu lat. Okazało się, że bardzo duża część sprzedaży pochodzącej od przedsiębiorstwa GrafTech Iberica w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym odbywała się w ramach tych umów długoterminowych. W toku dochodzenia nie wykazano, by w okresie badanym jakkolwiek inny producent unijny był objęty podobnymi umowami długoterminowymi. Biorąc pod uwagę ograniczony okres obowiązywania umów długoterminowych, Komisja zauważyła, że skutki takich umów mają charakter tymczasowy.
- (223) Te umowy długoterminowe zostały zawarte w okresie dużej zmienności cen w latach 2017–2018, który trwał do 2019 r. Na przestrzeni tych lat światowe ceny elektrod grafitowych znacznie wzrosły. Wynikało to z wielu czynników, w tym ze zwiększonego popytu globalnego. Głównym powodem wzrostu popytu podawanym przez przemysł Unii miała być globalna zmiana w przemyśle stalowym, polegająca na przejściu od wielkich pieców do pieców łukowych, w których wykorzystuje się elektrody grafitowe. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 220, pojawienie się nowej konkurencji w obszarze koksu naftowego igłowego (głównego surowca wykorzystywanego w produkcji elektrod grafitowych) w postaci branży baterii litowo-jonowych spowodowało wzrost kosztów surowca, co z kolei przyczyniło się do zmienności cen. Aby rozwiązać problem zmienności cen, wynegocjowano umowy długoterminowe na dostawy produktu objętego przeglądem od przedsiębiorstwa GrafTech Iberica na okres od trzech do pięciu lat. Ich celem było uzyskanie bardziej stabilnych cen w zamian za stabilne dostawy na żądanie klientów.
- (224) W związku z tym dzięki obowiązującym umowom długoterminowym przedsiębiorstwo GrafTech Iberica mogło prowadzić sprzedaż, utrzymując stały poziom cen ([25–50] % powyżej średniej jednostkowej ceny sprzedaży w Unii) w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym pomimo ogólnego spadku cen, który odczuła pozostała część przemysłu Unii, nieobjęta umowami długoterminowymi. Na podstawie dostępnych informacji, dotyczących m.in. wielkości sprzedaży produktu objętego przeglądem nieobjętej umowami długoterminowymi i pochodzącej od przedsiębiorstwa GrafTech Iberica, jak również sprzedaży dwóch pozostałych objętych próbą producentów unijnych, Komisja oszacowała, że średnia cena na rynku nieobjęta warunkami umów długoterminowych była o około [25–50] % niższa od średniej jednostkowej ceny sprzedaży w Unii na całym rynku. W związku z tym średnia unijna cena sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie odzwierciedla dokładnie sytuacji w zakresie cen konkurencyjnych na rynku unijnym, na którą znaczny wpływ miał przywóz towarów zarówno z Indii, jak i z Chin po niskich cenach i po cenach dumpingowych.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (225) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	91 856	87 714	84 993	87 519
<i>Indeks</i>	100	95	93	95

Źródło: odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (226) Średnie koszty pracy nieznacznie spadły w okresie badanym. Ogólnie rzecz biorąc, średnie koszty pracy na pracownika zmalały o 5 %. Tendencja ta wynikała głównie z ograniczonego spadku liczby zatrudnionych, jak wyjaśniono w motywie 215.

4.4.3.3. Zapasy

- (227) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	7 026	9 447	8 172	8 812
<i>Indeks</i>	100	134	116	125
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	3	4	5	4
<i>Indeks</i>	100	154	178	144

Źródło: odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (228) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.
- (229) Ogólnie rzecz biorąc, zapasy znajdowały się pod wpływem tendencji spadkowych w produkcji i sprzedaży przemysłu Unii. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji znacznie wzrósł w latach 2019 i 2020 (odpowiednio o 54 % i 78 %), po czym częściowo zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony w tonach wzrósł o 25 %.
- (230) Analizując jednak dane wspomnianych dwóch producentów unijnych, którzy nie zawarli umów długoterminowych, można dostrzec, że ich zapasy wzrosły w tym samym okresie o [35–45] %.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (231) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2018	2019	2020	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	75	62	2	31
<i>Indeks</i>	100	82	2	42
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	659 909 270	475 537 375	120 592 009	210 732 326
<i>Indeks</i>	100	72	18	32
Inwestycje (w EUR)	23 523 042	28 065 231	21 574 327	29 396 885
<i>Indeks</i>	100	119	92	125
Zwrot z inwestycji (%)	722	467	35	154
<i>Indeks</i>	100	65	5	21

Źródło: odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (232) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (233) Od czasu poprzedniego przeglądu wygaśnięcia wspomnianego w motywie 1, w wyniku którego nałożono środki wyrównawcze, sytuacja przemysłu Unii uległa poprawie i w 2018 r., w związku ze wzrostem cen, o którym mowa powyżej w sekcji 4.4.3.1, jego marża zysku wyniosła 75 %. Później sytuacja ta uległa jednak pogorszeniu i od 2018 r. odnotowywano spadek marży zysku, która osiągnęła najniższy poziom w 2020 r. (2 %), a następnie częściowo wzrosła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (31 %), co oznaczało spadek o 58 % w okresie badanym.
- (234) Przyczyną tej tendencji spadkowej jest znaczne zmniejszenie się konsumpcji w Unii oraz utrata wielkości sprzedaży przez przemysł Unii na korzyść przywozu z Indii i Chin po cenach dumpingowych, który wywierał znaczną presję cenową, napływając do Unii, co powodowało podcięcie cen przemysłu Unii i zmuszało tę część przemysłu Unii, która nie była objęta umowami długoterminowymi, do obniżenia poziomu cen, jak wyjaśniono powyżej w motywie 224.
- (235) Jak wspomniano powyżej, jeden z objętych próbą producentów unijnych, przedsiębiorstwo GrafTech Iberica, dokonywało większości sprzedaży w ramach umów długoterminowych. W związku z tym produkty były sprzedawane po stałych cenach, a w ODP (do czasu wygaśnięcia umów długoterminowych; znaczna część tych umów wygasła do końca 2021 r., a kolejna część do końca 2022 r.) sprzedaż ta była nadal uważana za częściowo chronioną przed czynnikami zewnętrznymi, takimi jak ogólny spadek cen.
- (236) Sytuacja jest jednak inna w przypadku dwóch pozostałych objętych próbą producentów unijnych. Wyłączając przedsiębiorstwo GrafTech Iberica, mikrowskaźniki pokazują zupełnie odmienną sytuację, w której rentowność sprzedaży w Unii spadła z [+ 70]–[+ 80] % w 2018 r. do [0]–[+ 10] % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (237) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność przemysłu Unii do samofinansowania swojej działalności. Biorąc pod uwagę tendencję spadkową zysków przemysłu Unii, poziom przepływów środków pieniężnych spadł w okresie badanym o 68 %.

- (238) W okresie badanym inwestycje – dzięki wciąż dodatnim przepływom środków pieniężnych – wzrosły o 25 %, co wynika głównie z działań podjętych przez przemysł Unii w celu zrationalizowania produkcji i zwiększenia wydajności w sytuacji wzrostu przywozu po niskich cenach. W tym samym okresie zwrot z inwestycji wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji spadł jednak o 79 %, a zatem wykazywał taką samą tendencję jak rentowność.
- (239) Sytuację podobną do tej przedstawionej powyżej można zaobserwować, analizując dane wspomnianych dwóch producentów unijnych, którzy nie prowadzili sprzedaży w ramach umów długoterminowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W tym samym okresie odnotowali oni spadek zwrotu z inwestycji oraz przepływów środków pieniężnych do [0]–[+ 10] %.
- (240) Ze względu na spadek rentowności i zwrotu z inwestycji objętym próbą producentom unijnym coraz trudniej będzie gromadzić kapitał na przyszłe inwestycje. Przy tak szybko malejącym zwrocie z inwestycji zdolność objętych próbą producentów do pozyskania kapitału w przyszłości jest jeszcze bardziej zagrożona.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (241) Dochodzenie wykazało, że przedmiotowe środki umożliwiły przemysłowi Unii w okresie badanym utrzymanie, przynajmniej częściowo, znacznego udziału w rynku. Z większości wskaźników szkody wynikało, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii była trudna. Jak wyjaśniono powyżej, te negatywne zmiany wynikają ze zmniejszenia się konsumpcji w połączeniu z konsekwencjami wybuchu pandemii COVID-19 oraz przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin i przywozu towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych z Indii, ponieważ w tym samym okresie przywozy te zwiększyły swój udział w rynku ze szkodą dla przemysłu Unii, którego udział w rynku zmniejszył się. Sytuację dodatkowo pogorszył gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin i Indii. Przemysł Unii zareagował na te wyzwania obniżeniem cen i zmniejszeniem zysku, który mimo to pozostał w okresie badanym dodatni.
- (242) W szczególności zmalały wielkości produkcji i sprzedaży oraz udziały w rynku, a także ceny sprzedaży, co w sposób negatywny wpłynęło na wydajność, a także na rentowność. Wskutek zwiększonej presji cenowej powodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii i Chin przemysł Unii był zmuszony do obniżenia cen sprzedaży, co miało negatywny wpływ na jego rentowność, która w okresie badanym znacznie się zmniejszyła. Ponadto szybki spadek zwrotu z inwestycji ma negatywny wpływ na zdolność przemysłu Unii do pozyskania kapitału i inwestycji.
- (243) Z drugiej strony, pomimo tendencji spadkowych przemysł Unii zdołał utrzymać w dalszym ciągu znaczną wielkość sprzedaży i istotny udział w rynku. Podobnie pomimo negatywnej tendencji rentowność pozostała dodatnia przez cały okres badany. Komisja stwierdziła zatem, że przemysł Unii był w okresie badanym pod wpływem pewnych negatywnych tendencji, które spowodowały jego ogólną trudną sytuację w 2021 r., ale nie poniósł on istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.
- (244) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii twierdził, że jednym z głównych przyczyn spadku rentowności przemysłu Unii jest wzrost cen surowców w następstwie agresji wojskowej Federacji Rosyjskiej na Ukrainę.
- (245) Argumentu tego nie poparto jednak żadnymi dowodami. Agresja wojskowa i leżąca u jej podstaw sytuacja geopolityczna miały miejsce od lutego 2022 r., tj. po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a zatem nie miały wpływu na sytuację przemysłu Unii w okresie badanym. W związku z powyższym argument ten został uznany za nieuzasadniony.

5. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (246) W motywie 243 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody pierwotnie wyrządzonej przywozem towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych z Indii w przypadku wygaśnięcia środków.

- (247) Aby ustalić, czy ponowne wystąpienie szkody spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych z Indii jest prawdopodobne, Komisja uwzględniła następujące elementy: (i) wielkość produkcji i wolne moce produkcyjne w Indiach, (ii) wielkość wywozu i ceny eksportowe stosowane w wywozie z Indii na rynki innych państw trzecich, (iii) środki obowiązujące w innych państwach trzecich, (iv) atrakcyjność rynku unijnego oraz (v) prawdopodobny poziom cen importowych w przywozie z Indii i ich wpływ na sytuację przemysłu Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.

5.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (248) Na podstawie informacji przedstawionych we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia⁽²⁴⁾ oszacowano, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym całkowite moce produkcyjne GES w Indiach wynosiły około 160 000 ton, produkcja około 121 000 ton, a wolne moce produkcyjne – około 39 000 ton. Szacowane wolne moce produkcyjne stanowiły około 29 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (249) Ponadto z informacji przedstawionych we wniosku⁽²⁵⁾ wynikało, że jeden producent indyjski zamierzał nadal zwiększać swoje moce produkcyjne o dodatkowe 20 000 ton do początku 2023 r., co spowodowałoby wzrost wolnych mocy produkcyjnych do 59 000 ton (43 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym). Istnieje zatem potencjał znacznego zwiększenia wielkości wywozu do Unii, w szczególności z uwagi na brak wskazań, aby rynki państw trzecich lub rynek krajowy były w stanie przyjąć jakąkolwiek dodatkową produkcję.

5.2. Wielkość wywozu i ceny eksportowe stosowane w wywozie z Indii na rynki innych państw trzecich

- (250) Ze względu na brak współpracy, a co za tym idzie, jakiegokolwiek innego bardziej wiarygodnego źródła służącego do ustalenia wielkości wywozu GES z Indii do innych państw trzecich poza Unią analizę oparto na informacjach pochodzących z bazy danych GTA dotyczących kodu HS 8545 11. Ten kod HS obejmował około 82 % indyjskiego wywozu do Unii (w porównaniu z danymi TARIC Eurostatu), natomiast przywóz do Unii z Indii w ramach kodu HS 8545 90 był niemal zerowy. Dane GTA dotyczące kodu HS 8545 11 uznano zatem za najbardziej wiarygodne źródło na potrzeby analizy rynków państw trzecich.
- (251) Ustalono, że zarówno GIL, jak i HEG, dwaj znani producenci GES w Indiach, są w dużym stopniu ukierunkowani na wywóz, ponieważ w 2021 r. dokonywali wywozu ponad 60 % swojej produkcji. Ich głównymi rynkami eksportowymi były Turcja, Stany Zjednoczone, Unia i Egipt. Ogólnie rzecz biorąc, wielkość wywozu z Indii do innych państw zmniejszyła się między 2018 r. a ODP o 14 %, natomiast wielkość wywozu z Indii na trzy największe rynki eksportowe (Turcja, Stany Zjednoczone i Egipt) wzrosła o 16 %.
- (252) Z analizy cen eksportowych stosowanych w wywozie z Indii do dziesięciu głównych krajów przeznaczenia w ODP wynika, że cena eksportowa stosowana w wywozie do Unii na bazie FOB na granicy Indii (2 727 EUR/t) była wyższa niż cena eksportowa stosowana w wywozie do Egiptu, Korei Południowej, RPA, Meksyku i Zjednoczonych Emiratów Arabskich, natomiast niższa niż cena eksportowa stosowana w wywozie do Turcji, Stanów Zjednoczonych, Arabii Saudyjskiej i Indonezji. Biorąc jednak pod uwagę ograniczenia wywozowe, które dotyczą przemysłu Indii, jak wyjaśniono poniżej w sekcji 5.3, oraz uwzględniając obecne wolne moce produkcyjne w Indiach, uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy indyjscy mieliby motywację do przesunięcia znacznych ilości wywozu z państw trzecich na bardziej atrakcyjny rynek unijny.

5.3. Środki obowiązujące w innych państwach trzecich

- (253) W następstwie sankcji nałożonych przez USA na Iran w sierpniu 2018 r. Indie utraciły największego odbiorcę wywozu GES⁽²⁶⁾. Przed nałożeniem sankcji Iran znajdował się w czołówce trzech największych odbiorców wywozu GES z Indii, a wielkość wywozu do tego kraju wynosiła około 9 000 ton/rok. W 2019 r., po nałożeniu sankcji, wielkość wywozu z Indii do Iranu spadła niemal do zera i utrzymała się na tym poziomie w kolejnych latach.

⁽²⁴⁾ Publicznie dostępne roczne sprawozdanie HEG za 2021 r. i prezentacja korporacyjna GIL z 2021 r.

⁽²⁵⁾ Roczne sprawozdanie HEG za 2021 r., s. 2 i 11.

⁽²⁶⁾ Przedsiębiorstwa spoza USA nie mogą już posługiwać się dolarami amerykańskimi w transakcjach z Iranem. Co więcej, w przypadku nałożenia na zagraniczne przedsiębiorstwa kar za nieprzestrzeganie obowiązujących sankcji amerykańskich, przedsiębiorstwa takie mogą nie otrzymać zgody na otwieranie nowych rachunków bankowych w USA oraz zostać objęte ograniczeniami w zakresie pożyczek, licencji i kredytów udzielanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych.

- (254) Ponadto Euroazjatycka Komisja Gospodarcza przedłużyła do września 2023 r. okres obowiązywania środków antydumpingowych na przywóz GES z Indii w wysokości 16,04 % w odniesieniu do HEG i 32,83 % w odniesieniu do GIL i innych producentów indyjskich. Federacja Rosyjska, jeden z członków Eurazjatyckiej Unii Gospodarczej, była ważnym odbiorcą GES, a jej roczna produkcja stali w piecach łukowych wyniosła w 2019 r. 24 mln ton. Wywóz GES z Indii do Rosji zmniejszył się z ok. 840 ton w 2018 r. do zera w latach 2020 i 2021. W związku z tym, z uwagi na już dostępne wolne moce produkcyjne, spowoduje to ograniczenie potencjalnie dostępnych rynków eksportowych dla producentów indyjskich, co jeszcze bardziej zwiększyłoby atrakcyjność rynku unijnego w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.

5.4. Atrakcyjność rynku unijnego

- (255) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza fakt, iż mimo obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych indyjskie GES nadal napływały na rynek unijny. W okresie badanym Indie w dalszym ciągu były drugim co do wielkości państwem wywozu do Unii po Chinach. Pomimo spadku w latach 2019–2020 spowodowanego pandemią COVID-19 Indie utrzymały, a nawet zwiększyły swój wywóz do Unii z 5 800 ton w 2018 r. do 6 500 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz zwiększyły udziały w rynku z 4 % w 2018 r. do 5 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wielkości te mieszczą się w tych samych przedziałach wielkości wywozu i udziałów w rynku, jakie zostały stwierdzone w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w ramach dwóch poprzednich przeglądów wygaśnięcia. Jak wspomniano w motywie 192, cena eksportowa stosowana przez Indie w wywozie do Unii znacznie podcinała ceny na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (256) Ponadto, jak wynika z publicznych oświadczeń HEG, producent ten uważa, że Unia stanowi ważny rynek eksportowy, na którym mógłby on zwiększyć swoją obecność w przypadku zniesienia środków antydumpingowych/wyrównawczych ⁽²⁷⁾.

5.5. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indii i ich wpływ na sytuację przemysłu Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków

- (257) Aby ocenić wpływ przyszłego przywozu na sytuację przemysłu Unii, Komisja uznała, że rozsądnym wskaźnikiem przyszłych poziomów cen stosowanych wobec rynku unijnego będzie poziom cen w indyjskim eksporcie bez ceł antydumpingowych. Na tej podstawie ustalono, że średni margines podjęcia dotyczący produktu objętego przeglądem wynosi, bez uwzględnienia ceł antydumpingowych i wyrównawczych, 41,1 %, w związku z czym uznaje się go za najlepszy wskaźnik prawdopodobnych poziomów cen w przypadku braku środków antysubsydyjnych.
- (258) Ze względu na intensywne użytkowanie i szybką wymianę produktu objętego przeglądem użytkownicy utrzymują zazwyczaj znaczne zapasy, jak w przypadku towarów. W związku z tym produkt objęty przeglądem jest wrażliwy na ceny. W wyniku znacznego wzrostu przywozu po niskich cenach przemysł Unii byłby zmuszony jeszcze bardziej obniżyć swoje ceny, które już obniżył, aby móc konkurować z przywozem z Indii i Chin, jak wyjaśniono powyżej w sekcji 4.4.3.1.
- (259) Co więcej, od kwietnia 2022 r. przywóz niektórych GES z Chin jest objęty celem antydumpingowym, o którym mowa w motywie 199. Zakres produktu objętego tym celem pokrywa się w dużej mierze z zakresem produktu objętego obecnym dochodzeniem, czyli produktu objętego kodem TARIC 8545 11 00 10. W związku z tym oczekuje się, że udział Chin w rynku zmaleje (z poziomu 20 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym). Zwiększy to jeszcze bardziej atrakcyjność rynku unijnego dla przywozu towarów po cenach dumpingowych/subsydiowanych z Indii. Przy obecnych lub prawdopodobnie nawet zwiększonych wolnych mocach produkcyjnych, o których mowa powyżej w motywie 249, i przy braku konkurencji ze strony chińskich producentów eksportujących istnieje duże prawdopodobieństwo, że indyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększą przywóz produktu objętego przeglądem na rynek unijny w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.
- (260) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej w motywach 221–224, na ogólną sytuację przemysłu Unii ma wpływ szczególna sytuacja przedsiębiorstwa GrafTech Iberica, która ma charakter tymczasowy. Umowy długoterminowe wygasły (w większości przypadków znaczna część obowiązujących umów długoterminowych wygasła już w 2022 r.). Niektóre z obowiązujących umów długoterminowych zawartych przez przedsiębiorstwo GrafTech Iberica zostały przedłużone o rok lub dwa lata a okres po 2022 r. Przedłużone umowy długoterminowe obejmowały jednak tylko nieznaczną część całkowitej sprzedaży GrafTech Iberica. Nawet po uwzględnieniu przedłużonych umów długoter-

⁽²⁷⁾ Publicznie dostępne materiały HEG, transkrypcja z telekonferencji z 2021 r. udostępniona przez wnioskodawców, <https://heg ltd.com/wp-content/uploads/2021/06/ConferenceCallTranscript08062021.pdf>.

minowych przeważająca część wielkości sprzedaży przedsiębiorstwa GrafTech Iberica na koniec 2023 r. nie będzie objęta obecnie obowiązującymi umowami długoterminowymi. Udział ten wzrośnie jeszcze bardziej na koniec 2024 r. Ponadto Komisja odnotowała, że średnie ceny sprzedaży produktów pochodzących od przedsiębiorstwa GrafTech Iberica w okresie objętym dochodzeniem spadły w porównaniu z 2020 r. (nawet po uwzględnieniu sprzedaży na podstawie umów długoterminowych), co oznacza, że na sprzedaż przedsiębiorstwa GrafTech Iberica miał wpływ przywóz elektrod grafitowych z Indii i Chin po niskich cenach. W związku z tym najpóźniej do końca 2023 r. przedsiębiorstwo GrafTech Iberica znajdzie się w takiej samej sytuacji jak pozostali producenci i będzie w pełni narażone na wpływ rosnącej wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych z Indii. Oznacza to, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii uległaby dalszemu pogorszeniu w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków.

- (261) Wraz z utratą rentowności przemysł Unii nie byłby w stanie dokonywać niezbędnych inwestycji. Ostatecznie doszłoby również do utraty miejsc pracy i ryzyka zamknięcia linii produkcyjnych.
- (262) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii argumentował, że w obecnym przypadku nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, przede wszystkim dlatego, że udział w rynku przywozu z Indii do Unii wynosi zaledwie 5 %, a wszelka szkoda dla przemysłu Unii jest wynikiem przywozu z Chin, a nie przywozu z Indii. Ponadto rząd Indii twierdził, że niskie ceny importowe w przywozie z Indii są reakcją na przywóz po niskich cenach z Chin.
- (263) Przy ustalaniu prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody pierwotnie spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii, jak wyjaśniono w motywie 247, Komisja wzięła pod uwagę szereg elementów, takich jak wielkość produkcji i wolne moce produkcyjne w Indiach, wielkość wywozu i ceny eksportowe stosowane w wywozie z Indii na rynki innych państw trzecich, środki obowiązujące w innych państwach trzecich, atrakcyjność rynku unijnego oraz prawdopodobny poziom cen importowych w przywozie z Indii i ich wpływ na sytuację przemysłu Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków. W swoich uwagach rząd Indii nie zakwestionował analizy ani wniosków Komisji dotyczących któregośkolwiek z tych elementów poza tym, o którym mowa w motywie 127. Wbrew temu, co sugerował rząd Indii w swoich uwagach, Komisja nie oparła swoich ustaleń dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody na udziale w rynku przywozu GES z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (264) W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (265) Rząd Indii twierdził ponadto, że rynek unijny nie jest atrakcyjny cenowo dla indyjskich producentów eksportujących, ponieważ ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii są niższe niż ceny eksportowe GES stosowane w wywozie do innych państw trzecich.
- (266) Komisja przyznała w motywie 252 powyżej, że indyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do niektórych państw trzecich są wyższe od cen eksportowych stosowanych w wywozie do Unii. Niemniej jednak ceny na niektórych innych rynkach eksportowych, które są ważne dla indyjskich producentów eksportujących, są niższe niż ceny w Unii. Co więcej, jak wyjaśniono w sekcji 4.3.1 powyżej, udział indyjskiego wywozu w rynku unijnym w okresie badanym wzrósł. W związku z tym, z powodów przedstawionych powyżej, Komisja stwierdziła, że argument ten jest bezpodstawny.

5.6. Wniosek

- (267) Wobec powyższego Komisja stwierdziła, że wygaśnięcie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu z Indii po cenach dumpingowych i subsydiowanych, podcinających ceny przemysłu Unii, a zatem pogorszyłoby sytuację gospodarczą przemysłu Unii. Najprawdopodobniej doszłoby do ponownego wystąpienia istotnej szkody i w konsekwencji rentowność przemysłu Unii byłaby poważnie zagrożona.

6. INTERES UNII

- (268) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, dystrybutorów i użytkowników.
- (269) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie uwag zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (270) Przemysł Unii składa się z pięciu grup produkujących elektrody grafitowe w Unii. Wszystkie grupy w pełni współpracowały w toku dochodzenia. Jak określono w motywie 15, Komisja wybrała próbę producentów unijnych. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych, którzy udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.
- (271) Jak stwierdzono powyżej, przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym, ale jego sytuacja jest niepewna, co znalazło potwierdzenie w negatywnych tendencjach wykazywanych przez wskaźniki szkody. Na skutek rezygnacji z cel antydumpingowych prawdopodobnie doszłoby do ponownego wystąpienia istotnej szkody, co przełożyłoby się na zmniejszenie wielkości sprzedaży i produkcji, a także udziału w rynku i tym samym do utraty rentowności i miejsc pracy.
- (272) Z drugiej strony dowiedziono, że przemysł Unii jest rentowny. Od czasu ostatniego przeglądu wygaśnięcia zdołał poprawić swoją sytuację w uczciwych warunkach na rynku unijnym poprzez dokonywanie inwestycji i prowadzenie działalności z zyskiem przekraczającym zysk docelowy ustalony w pierwotnym dochodzeniu. Utrzymanie środków zapobiegłoby zalaniu rynku unijnego przez przywóz po niskich cenach z Indii i tym samym umożliwiłoby przemysłowi Unii utrzymanie odpowiednich poziomów cen i rentowności koniecznych do dokonywania przyszłych inwestycji.
- (273) Na tej podstawie Komisja stwierdziła zatem, że utrzymanie środków wyrównawczych leży w interesie przemysłu Unii.
- (274) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii twierdził, że ponieważ cła antysubsydijne obowiązują już od prawie 20 lat, dalsze ich utrzymywanie doprowadziłoby do nadmiernej ochrony i stłumiłoby konkurencję na rynku UE. Utrzymywanie cel przez ponad 20 lat nie było uzasadnione.
- (275) Komisja zebrała dowody potwierdzające, że subsydiowanie wywozu z Indii było w ODP kontynuowane. W związku z tym, nawet jeżeli środki obowiązują od dłuższego czasu, przedłużenie okresu obowiązywania cel jest zgodne z zasadą ochrony przed przywozem po cenach subsydiowanych. Nie ma również ryzyka wystąpienia niekorzystnego wpływu na konkurencję na rynku UE, ponieważ cła stanowią jedynie środek wyrównawczy dla subsydiowania i przyczyniają się do przywrócenia uczciwej konkurencji międzynarodowej.

6.2. Interes niepowiązanych importerów, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników

- (276) Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi importerami niepowiązanymi, przedsiębiorstwami handlowymi i użytkownikami. Nie zgłosiła się jednak żadna zainteresowana strona.
- (277) Ze względu na brak współpracy ze strony importerów, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników nie były dostępne żadne informacje dotyczące wpływu cel na te strony. W toku pierwotnego dochodzenia ustalono jednak, że wszelki wpływ na pozostałe zainteresowane strony nie był taki, by należało uznać, że środki nie leżą w interesie Unii, i podobnie w toku poprzedniego przeglądu wygaśnięcia ustalono, że utrzymanie środków nie miałyby znacznego negatywnego wpływu na sytuację tych stron.
- (278) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych nie miałyby istotnego negatywnego wpływu na importerów, przedsiębiorstwa handlowe ani użytkowników.
- (279) Po ujawnieniu ustaleń rząd Indii twierdził, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie leży w interesie Unii. Zdaniem rządu Indii fakt, że sprzedaż przedsiębiorstwa GrafTech Iberica odbywała się na podstawie umów długoterminowych, spowodował sztucznie zawyżoną i niezgodną z zasadami konkurencji cenę sprzedaży, która nie odzwierciedla ceny rynkowej GES w Unii. Konsekwencje tej sztucznie zawyżonej ceny sprzedaży poniosą dalsi użytkownicy w Unii.
- (280) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 194, umowy długoterminowe są nierzadko stosowaną dobrowolną praktyką handlową, w ramach której obie strony zgadzają się na warunki, ponieważ zakładają, że będą one korzystne. W związku z tym, zdaniem Komisji, umów długoterminowych i wynikających z nich cen nie można uznać za niezgodne z zasadami konkurencji. Co więcej, jak wyjaśniono w motywie 235, do końca 2023 r. większość umów długoterminowych podpisanych przez GrafTech Iberica wygaśnie, a przedsiębiorstwo to znajdzie się w takiej samej sytuacji jak pozostali producenci i będzie w pełni narażone na wpływ rosnącej wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Indii.

- (281) W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (282) Rząd Indii argumentował ponadto, że utrzymanie ceł nie leży w interesie Unii, ponieważ wpływ takich ceł zostanie przeniesiony na klientów.
- (283) Argument ten został uznany za nieuzasadniony. Komisja dokonała oceny interesu użytkowników w motywach 276–278 i stwierdziła, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych nie miałoby istotnego negatywnego wpływu na użytkowników.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (284) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków nałożonych na przywóz produktu objętego przeglądem pochodzącego z Indii nie leży w interesie Unii.

7. ŚRODKI ANTYSUBSYDYNIE

- (285) Na podstawie wyciągniętych przez Komisję wniosków dotyczących kontynuacji subsydiowania z Indii, prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przez przywóz po cenach subsydiowanych z Indii oraz interesu Unii Komisja stwierdza, że należy utrzymać środki wyrównawcze nałożone na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (286) Poszczególne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Indii i wyprodukowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty przeglądem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Produkty takie nie powinny być objęte żadną z indywidualnych stawek cła wyrównawczego.
- (287) Przedsiębiorstwo może wnioskować o zastosowanie wymienionych indywidualnych stawek cła wyrównawczego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽²⁸⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (288) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (289) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek wykorzystuje się stopę stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (290) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽²⁸⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgia.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości objętościowej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 $\mu\Omega$. m lub mniejszej, a także złączek stosowanych do takich elektrod, przywożonych razem lub osobno, obecnie objętych kodami CN ex 8545 11 00 i ex 8545 90 90 (kody TARIC 8545 11 00 10 i 8545 90 90 10) i pochodzących z Indii.
2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i produkowanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta - 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,2	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie sporządza się w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 czerwca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN